



ตำนานพราหมณ์เมืองนครศรีธรรมราช

พิมพ์ในงานพระราชทานเพลิงศพ

อำมาตย์เอก พระยารัษฎานุประดิษฐ์ (สินธุ์ เทพหัสดิน ณ อยุธยา)

ค ข ว, ต ช, ต ม, ร จ พ,

เมื่อมะเมีย พ.ศ. ๒๔๗๓

โรงพิมพ์โสภณพิพรรฒธนากร

คำนำ

เรื่องพงศาวดารพราหมณ์เมืองนครศรีธรรมราช ข้าพเจ้าได้มาจาก
เมืองนครศรีธรรมราชนานแล้ว ตั้งใจจะตรวจทำคำอธิบายหมายเทศเดี่ยว
ก่อน แล้วจึงจะพิมพ์ แต่ติดกิจการต่าง ๆ ต้องทิ้งไว้ครู่มาจนบัดนี้
เมื่อนายสฤษดิ์ เทพหัสดิน ณ อยุธยา ผู้เป็นบุตร มาขอหนังสือซึ่งจะพิมพ์
แจกในงานศพ อำมาตย์เอก พระยารัษฎานุประดิษฐ์ (สินธุ์ เทพหัสดิน
ณ อยุธยา) ผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งเคยเป็นผู้ได้ช่วย
ราชบัณฑิตยสถานตรวจรักษาโบราณวัตถุสถานมานาน ข้าพเจ้าเห็นว่า ควร
จะหาหนังสือซึ่งเกี่ยวเนื่องด้วยเมืองนครศรีธรรมราช ให้ค้นพบหนังสือ
เรื่องนี้ จึงได้ให้พิมพ์สำหรับแจกในงานพระราชทานเพลิงศพพระยารัษฎา
नुประดิษฐ์ (สินธุ์ เทพหัสดิน ณ อยุธยา) เดี่ยวก่อน ส่วนการ
ตรวจทำอธิบายหมายเทศนั้น ไร้หาโอกาสทำต่อไป และคิดเห็นว่า
การที่พิมพ์ครั้งนจะมีประโยชน์ทำให้ ผู้อื่นที่เอาใจได้ในโบราณคดี เมื่อ
ได้หนังสือฉบับที่พิมพ์ไป จะได้ช่วยตรวจให้เป็นหลายแรงด้วยกัน หวัง
ใจว่าถ้าท่านผู้ใดอ่านตรวจเห็นควรจะทำอธิบายหมายเทศอย่างไรจะบอกมา
ให้ทราบที่ราชบัณฑิตยสถาน

อนึ่งในการพิมพ์หนังสือเรื่องนี้ เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี ได้
เรียบเรียงประวัติของผู้มีพระคุณส่งมาให้ พิมพ์ไว้เป็นที่ระลึกด้วย เจ้าพระยา
ธรรมศักดิ์ฯ เป็นกรรมการราชบัณฑิตยสถานผู้หนึ่ง และเป็นน้องของผู้

มรณะ ย่อมทราบประวัติ
จึงได้ ให้ พิมพ์ ไว้ คอคำนำ

ประวัตินี้จึงไม่มีเหตุที่ควรจะได้แก้ไข

ราชบัณฑิตยสถานขออนุโมทนาในกุศลบุญราษที่กษัตริย์ท่านซึ่งเจ้า
ภาพงานคัพพระยารัชฎานุประดิษฐ์ ได้บำเพ็ญเนนการกตัญญูกตเวที ขอผล
แห่งกุศลนี้จงสำเร็จวิบากสุขแก่ผู้มรณะสมควรแก่คติอุปบัติ เทอญ.

อุรังคพรหมพร

นายกราชบัณฑิตยสถาน

วันที่ ๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๓

สำนักหอสมุด



02/03/2564
TUDC
อำมาตย์เอก พระยารัชฎานุประดิษฐ์ (สินธุ์ เทพหสคน ฌอยุธยา)
เกิดวันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๑๘
ถึงแก่กรรมวันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๗๒

ประวัติ

พระยารัชฎานุประดิษฐ์ (สินธุ์ เทพหัสดิน ณ อยุธยา) เป็นชาวพระนครมีกำเนิดในสกุลขุนนางเก่า ได้รับการศึกษาในกรุงเทพฯ ในสำนักที่ชั้นข้อที่สูงสุดในสมัยนั้น คือโรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบ ได้สอบไล่ได้จบวิชาของโรงเรียน คือประโยค ๒ แล้วยังได้เรียนภาษาอังกฤษบ้างอีกเล็กน้อยเพียงสอบได้ชั้น ๓ แล้วยังได้ถูกส่งแห่งราชการในสมัยนั้นชักโยงไปเข้าเป็นเสมียนดูงานที่เรียนทั้งหลายเป็นอันมาก แต่เมื่อถึงเวลาที่ราชการต้องการส่งออกไปทำงานหัวเมือง แทนที่พระยารัชฎาฯ จะคิดออกเหมือนข้าราชการหนุ่ม ๆ โดยมากในสมัยนั้น พระยารัชฎาฯ กลับอาสาไปรับตำแหน่งในหัวเมืองด้วยความเต็มใจ และเป็นชาติตาของพระยารัชฎาฯ ที่ใดเป็นข้าราชการหัวเมืองจริงคนหนึ่ง เพราะได้อยู่ในตำแหน่งต่าง ๆ ด้วนในหัวเมืองตั้งแต่หนุ่มจนแก่ จนตราบเท่าต้นขี้พืนตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราช

พระยารัชฎานุประดิษฐ์เป็น “นักเตง” โดยกำเนิด คำนักเตงในที่นี้หมายความว่าความที่ควรจะเข้าใจว่า ความมีใจเป็นนักเตงอย่างนักกีฬา นิสัยใจคอ, กิริยาจา, ท่าทางท่วงที ของพระยารัชฎาฯ สมนักเตงพร้อมตั้งแต่เด็ก ๆ มา ใครเล่นอะไร น้อยอย่างทีพระยารัชฎาฯ จะไม่เล่นด้วย ได้เคยเล่นว่าวโตกว่าตัวเขาตนเองเขาตงเอง การปั้นหลังคาถนนมาแต่เด็ก ๆ เพราะเดินว่าว การเก็บดวงตราไปรษณีย์ฯ ได้ยิงปลา กัด, ปลาเข็ม, ปลาเงินปลาทอง, เตะตะกร้อ, ตีกระบี่, กระบอง, แวง

บิดเตี้ยต เหล่านี้เคยเดินมาทุกอย่าง การดนตรีพระยารัชฎา ฯ ก็เคยคิด
จะเซได้เก่งพอไซ้ เมื่อหนุ่มคนองใดเป็นนักแต่งผู้หญิงกับเขาหน่อย เมื่อ
เป็นผู้ใหญ่บริบูรณ์ด้วยสติสัมปชัญญะแล้วจนตราบวชชนม์ ได้เป็นนักแต่ง
อารามิกอย่างน่านับถือ

พระยารัชฎา ฯ มีความเลื่อมใสในพระลำดับนาเพียงไร ฟังเห็นได้
จากการที่ให้การศกบาตรที่บ้านทุกวัน ไปฟังเทศน์ทุกวันพระและชอบ
ชักชวนเพื่อนข้าราชการให้ ไปฟังด้วย วันไหนไปไม่ได้ก็ให้จัดดอกไม้รูป
เทียนส่งไปบูชาพระ การสวดมนต์ไหว้พระในหอพระที่บ้านพระยารัชฎา ฯ
ปฏิบัติเป็นอาจินทุกเช้าค่ำ ประกอบด้วยกรุณาดีตัว, รักเด็ก, และ
ส่งตำรวจ คกยาก นักโทษผู้พ้นจากราชทัณฑ์ ไนเรือนจำแล้ว มักมาตา
พระยารัชฎา ฯ ที่จวน พระยารัชฎา ฯ ก็ให้ โอวาทในทางธรรม ผู้พ้น
โทษคนใดไม่มีเสื้อผ้าและเงินค่าเดินทางกลับบ้านพระยารัชฎา ฯ ก็แจกให้
ความมีใจกว้างขวางและความอารีอารอบของพระยารัชฎา ฯ มีพยานอีก
อย่างหนึ่ง คือเมื่อเข้ามาเยี่ยมบ้านในกรุงเทพฯ ฯ คราวไรเป็นต้องหาโอกาส
พบปะผู้คุ้นเคย ตั้งแต่ญาติตลอดจนมิตร และเป็นต้องมีของอะไรก็ตาม
ฝากแทบทุกคราว ญาติชั้นเด็ก ๆ ที่จะไม่รู้จักพระยารัชฎา ฯ น้อยนัก เพราะ
ได้รับของแจกแทบทุกคราวที่เข้ามากรุงเทพฯ ฯ และเป็นผู้ ทมหนาเบกบาน
เล่มอทำให้เด็กรักและเอ็นทนง่าย

พระยารัชฎา ฯ เห็นว่าวัดพระบรมธาตุแห่งจังหวัดนครศรีธรรมราช
เป็นเจดีย์สถานสำคัญที่สุดแห่งหนึ่งของประเทศสยาม ได้เคยมีผู้คิดจะ
ทำรื้อฟ้าใบระกาแต่ไม่สำเร็จ ภายหลังด้วยพระอุปการแห่งสมเด็จพระเจ้า

พญาเชอ เจ้าฟ้ากรมหลวงลพบุรีราเมศวร์ เมื่อยังทรงดำรงตำแหน่ง
 อุปราชมณฑลพิษณุโลก พระยารัชฎา ฯ ได้จัดการสถาปนาและยกชื่อฟ้า
 ไบระกาขึ้นจนเป็นผลสำเร็จ ศรัทธาของพระยารัชฎา ฯ แก่กล้าจนถึงได้
 แปลงวาจาว่า “ คราวนี้ถึงจะตายก็ไม่ว่า การปฏิสังขรณ์พระบรมธาตุ
 สำคัญได้สำเร็จล่วงสัมปรารภมาแล้ว ” โดยที่พระยารัชฎา ฯ ไปที่ไหน
 ก็สั่งสอนธรรมให้ราษฎรที่นั่น และมีการทำบุญฟั่งเทศน์เป็นอาทิณ จึง
 ได้ฉายาจากเพื่อนข้าราชการด้วยกันว่า “ สัมภาร ” และจากราษฎรหมู่มา
 ว่า “ เจ้าเมืองใจบุญ ”

มีแปลกอย่างหนึ่งซึ่งจะพึงตกหล่นเสียไม่ได้ ในประวัติของพระยา
 รัชฎา ฯ คือท่านมุนได้เขียนจดหมายเหตุนายวันตั้งแต่งด้วยลายมือตนเอง
 เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๕๑ ถึงวันที่ ๓๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๗๒
 ครั้นบวชหนักไม่สามารรถจดเองได้ ยังได้บอกปากเปล่าให้บุตรจดต่อมา
 จนถึงวันที่ ๒๓ ธันวาคมเป็นที่สุด ก่อนนบกบอกไม่ได้อีก แล้วอีก ๕
 วัน คือวันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๗๒ ถึงอนิจจังกรรม รวมเวลาที่ได
 จดหมายเหตุนายวันอนันต์สำหรับเป็นมรดกที่ระลึกแก่บุตรธิดาต่อไปเกือบ
 ๒๓ ปีเต็มติดต่อกัน ขาดเพียงเดือนหนึ่งกับ ๓๐ วันเท่านั้น พระยารัชฎา ฯ
 ประกอบด้วยวิริยภาพ และเป็นผู้นำอะไรทำจริงเห็นปานฉะนี้

คุณธรรมสำคัญทั้งคนยังอำนวยผลให้พระยารัชฎา ฯ เป็นเจ้าระเบียบ
 และตรงต่อเวลาอย่างน่าชม เป็นที่ทราบกันดีในหมู่ผู้ใกล้ชิดชื่อว่า บ้าน
 เรือนทองเรียบร้อย TUDC ของคุณอย่างให้อยู่ประจำที่ และเก็บทาเวลาเห็น
 ต้องทำเวลาดังนั้น จดหมายใครมีมาถึงไม่ว่าจากที่สูงหรือที่ต่ำต้องรีบตอบ

การตรงต่อเวลา, ตรงต่องานการก็ยังไม่สำคัญเท่าความเที่ยงตรงและ
 ความซื่อตรงแห่งนิสัยใจคอ ซึ่งไม่มีอะไรเป็นพยานดีไปกว่าข้อความ
 ในลายพระหัตถ์ถัดมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ
 ที่ได้มีไปประทานพรแก่พระยารัชฎาฯ เมื่อครั้งใดเดือนบรรดาศักดิ์เป็นพระยา
 ดงวันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๔๕๘ มีตอนหนึ่งว่า “พระยารัชฎาฯ ได้รับ
 ราชการกรากกรำมามาก ได้เดือนยศบรรดาศักดิ์ขึ้นโดยลำดับ ถ้าคิด
 ถอยหลังดูว่าความประพฤติอย่างไรเป็นเหตุให้ ได้ความคืบมาจนบัดนี้ ก็
 แดเห็นได้ว่า เพราะความซื่อตรงนั่นเอง” ดังนี้

พระยารัชฎาฯ มีนิสัยถัดถวนมาก สำหรับการใช้จ่ายในบ้านก็ทำ
 บัญชีรับจ่ายเงิน, บัญชีทำบุญ, บัญชีรับจ่ายของ ๆ ตุ๊ก ๆ เมื่อได้รับ
 ไปรษณียภณฑ์ พระยารัชฎาฯ ชอบใช้เวลาว่างนั่งแกะครึ่งตนไฟบนเบ้น
 แท่งไว้ เชือกตมูกมตกเพียรแกแแดงผูกเชือกตมูเรียบร้อย กระดาษห่อ
 พบเก็บไว้เป็นทัง ของเหล่านี้เอาไว้ใช้เมื่อจะห่อของส่งทางไปรษณียไป
 ให้ใคร ๆ อีกเป็นอันทูนได้หุ่ยไม่ต้องขอเชือกมต, กระดาษห่อ, และครึ่ง
 สำหรับอาบประจำตรา นอกจากนพระยารัชฎาฯ ยังสนุกในการเก็บดวงตรา
 ไปรษณียที่ใช้แล้วไวแแตกเล่น อุตล้าหนึ่งหยอดน้ำแล้วดอกฝิ่งตม คัดเข้า
 ใจเป็นพวก ๆ เครื่องสนุกผลิตผลิตเหล่านี้เป็นเพียงการเล่นก็จริง แต่
 ย่อมเป็นพยานล้าคัญแห่งความมรยถัดถวนของพระยารัชฎาฯ ซึ่งจำจะ
 ต้องให้ผลตลอดไปถึงการจริงในหน้าราชการด้วยเป็นธรรมดาไม่ใช่หรือ ?

พระยารัชฎาฯ ได้วราชการจังหวัดถึง ๕ จังหวัด และไม่ว่าไปอยู่
 จังหวัดไหน ย่อมตังตวเป็นล้ามการทนนล้ามอ อย่างว่าแต่ข้าราชการจะไม่

กตมเกิดยวกัน แม่แต่สำมักริยาผิดใจกันในหมู่ข้าราชการผู้ใหญ่ ก็ต้อง
 รัชจนถึงเจ้าเมืองเข้าไปเกลี้ยโกธให้คนคักกันได้หลายราย พระยารัษฏา ๗ เป็น
 นักเดงชนิดที่เขือกเย็น ไม่โกรธตอบผู้ถือโกรธ และอย่างไร ๆ ก็ไม่มี
 พยาบาท การรับรองแขกของพระยารัษฏา ๗ ไม่มีชนและไม่จำกัดเวลา
 ทำนองการตอบจดหมายที่ไม่ว่ามาจากใครชอบตอบเองโดยตรงเสมอในเมื่อ
 มีเวลาพอจะทำได้ วัตรปฏิบัติอันเสมอด้วยสัมภารเช่นนี้ ไม่น่าสงสัยว่าทำไม
 ไปอยู่ที่ไหนคนจึงจะไม่พากันรักใคร่นับถือกันนั้น และเมื่อประกอบวิริยภาพ
 กับการเอาจริงเขาด้วยกันแล้ว ก็ควรเป็นที่อิมใจของญาติมิตรทั่วไปว่า
 ชีวิตของพระยารัษฏา ๗ แม่ไม่ย่นยากแท้ ก็เป็นชีวิตที่ได้เป็นประโยชน์
 แก่ชาติภูมิพอควรแก่อดีตภาพได้มากอยู่

จะว่าพระยารัษฏา ๗ ชาติความรู้ทางภาษาต่างประเทศได้เพียง
 ก็ไม่ได้ เพราะระหว่างที่รับราชการอยู่จังหวัดลุดุต ได้พยายามเรียนภาษา
 มลายูจนมีความรู้ ได้ใช้ประโยชน์ในราชการต่อมาเป็นอันมาก ภาษา
 อังกฤษที่ไ้เรียนจ่อมไว้เช่นเดียวในโรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบนั้น ไม่
 ต้องกล่าวถึง

พระยารัษฏา ๗ มีบุตรธิดา นับแต่ที่ยังมีชีวิตอยู่รวม ๕ คนคือ :-
 นายสฤษดิ์ เทพหัดดิน ฦอยุธยา ในโปรงมารดา รับราชการอยู่
 ในกรมรักษาที่หลวงและกัลปนา
 นางสาวสฤษดิ์ เทพหัดดิน ฦอยุธยา ในเพียนมารดา

(๖)

นายสพรัง เทพหัสดิน ณ อยุธยา ในเพ็ญนมารดา รับราชการอยู่ใน
กรมรถไฟหลวง

นายสถวย เทพหัสดิน ณ อยุธยา ในโปรงนมารดา รับราชการอยู่ใน
กรมรถไฟหลวง

นางสมาน เทพหัสดิน ณ อยุธยา ในวอนนมารดา

ต่อไปนี้อบรมวิทยายุทธคดีจากราชกิจจานุเบกษา พ.ศ. ๒๔๗๒ หน้า

๓๖๐๙—๓๖๑๐

อำมาตย์เอก พระยารัชฎานุประดิษฐ์ (สินธุ์ เทพหัสดิน ณ อยุธยา)
ต.จ.ว,ต.ช., ต.น., ร.จ.พ. บุตรีพระยาไชยสุรินทร (เจียม เทพหัสดิน
ณ อยุธยา) เกิดวันที่ ๑๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๓๘ เข้ารับราชการเป็น
เสมียนในกรมบัญชีการ กระทรวงพระคลังมหาสมบัติ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๓๓
พ.ศ. ๒๔๓๔ ไปเป็นเสมียนในกรมกองตระเวน พ.ศ. ๒๔๔๐ เป็นนายเวร
แล้วกลับไปเป็นสำรวจตรวจในกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ พ.ศ. ๒๔๔๒
รับพระราชทานสัญญาบัตรบรรดาศักดิ์เป็นขุนคุภรณ์สวัสดิภักดี ผู้ช่วยคณบดี
จังหวัดตรัง พ.ศ. ๒๔๔๗ เป็นปลัดจังหวัดระนอง กระทรวงมหาดไทย
พ.ศ. ๒๔๔๘ เดือนบรรดาศักดิ์เป็นหลวงโยธพิทักษ์ พ.ศ. ๒๔๕๑ เป็นปลัด
จังหวัดสตูล พ.ศ. ๒๔๕๔ รับพระราชทานยศเป็นรองอำมาตย์เอก เดือน
บรรดาศักดิ์เป็นพระโขนามเดิม พ.ศ. ๒๔๕๕ รับตำแหน่งมหาดไทยมณฑล
ภูเก็ต แล้วรับตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดตะกั่วป่าและพ.ศ. ๒๔๕๖ เป็นผู้ว่า
ราชการจังหวัดภูเก็ต พ.ศ. ๒๔๕๗ เป็นอำมาตย์ตรี เสด็จนิพนธ์นามบรรดาศักดิ์
เป็นพระศรีนครินทร์มุกเขตต์ ผู้ว่าราชการจังหวัดตรัง พ.ศ. ๒๔๕๘ เดือนยศ

(๗)

บรรดาศักดิ์เป็นอำมาตย์โท พระยารัษฎานุประดิษฐ์ พ.ศ. ๒๔๖๐ เป็นผู้ว่า
ราชการจังหวัดสมุทรสงคราม พ.ศ. ๒๔๖๒ เป็นผู้ว่าราชการจังหวัดนคร
ศรีธรรมราช พ.ศ. ๒๔๖๖ เป็นอำมาตย์เอก

พระยารัษฎานุประดิษฐ์ป่วยเป็นโรคมะเร็งในกระเพาะอาหาร ถึง
แก่กรรมวันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๗๒ จำนวนอายุได้ ๕๕ ปี

สำนักหอสมุด

ตำนานพราหมณ์เมืองนครศรีธรรมราช .

(พิมพ์ตามฉบับ)

ศรีศกุนต์ศุกิเรก ๑๒๕๑ ศกข^(๑) ประถมญาณ จั้เคิมบูรพา
 การกัมีตำนานนคราอัยฝ่ายขจิมทิศา ซอกรุงราชมหานครวงษาวคา
 สมเด็จพระเมนทร์สุริยธิบตี สยมภูวนารถยคินทร ไตรโลกโลกาไมหยพิศวิ
 พรหมเลงโสพิศ ปรากภูสคทาช ว่าไคเสวยราชสมบัตืเป้นเจ้าเมือง
 รามราชมหานครอนัมหิมา^(๒) อยู่จำเนียรกาลหิงนานงถึงแก่ชณโสพิศ
 ฌวัน ๓๕ ค่ำ มเสงนัษัตริ แลเวลาไกลรุ่งแตกแสงทอง สุริยส่อง
 ทั่วโลก เสกัจลลาล่วงพันไปซิมคลาศ เทวคักราชไค ๖๕๑ เป้น
 ประถมอาศ ึงสมเด็จพระเจ้ารามาธิราช เสวยราชสมบัตืแทนอยู่
 จำเนียรกาลโดยวารษาพิไค ๒๑ ปี ประกอบด้วยฤทธิเคชะมะหิมา เอกพล
 โยธา จิตทหารสามารถ เมื่อถึงในคักราช ๗๑๒ ปีชาลนัษัตริ^(๓)
 สมเด็จพระคณารายณ์เป้นเจ้า รามาธิบตีศรีเอกาธิราช ประคิษย์อยู่กรุง
 พระมหานครศรีอยุธยา มหาทิลกภพนพรคัณราชธานีบรมมยสมบูรณ
 เสกัจอย์เสวยราชสมบัตืประกอบด้วยพลโยธาเป้นเอกราช มีฤทธิ

(๑) มหาศักราช ๑๒๕๑ ปีมเสงตรงกับจุลศักราช ๖๕๑ ครั้งพระร่วงสุโขไทย

(๒) พวกพราหมณ์เมืองนครศรีธรรมราชว่าต้นสกุลมาแต่เมืองรามนคร ที่เรียก
 ว่า รามราชมหานครในนี้เป้นแต่โวหาร พวกพราหมณ์โหรดาจารย์เมืองพัทลุงว่าต้นสกุล
 สืบมาแต่เมืองพาราณสี สอบได้ความว่าเป็นจังหวัดอันเดียวกันนี้เอง
 ประทับของเจ้าผู้ครองนครพาราณสี ยังเรียกว่ารามนครอยู่จนทุกวันนี้

(๓) ตรงปีสมเด็จพระรามาธิบตีพระเจ้าอยู่ทอ้งสร้างกรุงศรีอยุธยา

สามารถบรมสุขแก่วาณิชทั้งหลายหม่นานาประเทศ เมื่อจะบังเกิดเหตุ
 มีนายสำเภาผู้หนึ่งเอาเกตราล่าหนึ่งบรรทุกสิ่งของใช้ ไบมาแต่เมืองรามราช
 มหานคร แลเอาสิ่งของมาจำหน่ายเมืองนครศรีอยุธยาเสร็จแล้ว
 แลนายสำเภาใช้ ไบกลับคืนไปเมืองรามราชมหานคร แลนายสำเภา
 เอาของกำนันชนถวายลของลี้ พระนารายณ์เป็นเจ้ารามราช มี
 พระราชโองการตรัสว่า ไปเถิงเมืองโตแล้วกลับคืนมา แลจึงนาย
 สำเภาธิบดีพระราชโองการกราบถวายบังคมทูลว่า ข้าแต่พระกรุณา
 ไปเถิงเมืองศรีอยุธยาแล้วกลับคืนมา แลองค์นารายณ์รามราช
 ตรัสถามว่า พระยาเจ้าเมืองชอโต แลนายสำเภาธิบดีพระราชโองการ
 กราบทูลว่า ทรงพระนามชื่อนารายณ์รามราช บิดี แลองค์นารายณ์ราม
 ราชมีพระราชโองการ ให้ ไหวพฤคมาจารย์ผู้ดำราเทวาพระท่านายว่า
 จะเกิดนารายณ์เป็นเจ้าสองพระองค์ แลองค์นารายณ์รามราชทำพระ
 ไมตรี ตรัสใช้ทหารทั้งสี่คน เอาเครื่องขนิษฐภณท์ เอาไป
 ถวายแก่องค์นารายณ์รามราช บิดี แลจึงทหารทั้งสี่รับพระราชโองการ
 ถวายบังคมอำลามาท้วยฤทธาในทางอากาศ ก็เถิงเมืองนครศรีอยุธยา
 แลจึงทหารเข้าไปสู่พระราชมณเฑียร ชนบนทกเห็นองค์นารายณ์ราม
 ราช บิดีเสด็จบรรทมหลับอยู่ แลจึงเกิดอัศจรรย์แก่ทหารนั้นให้ คันทวย
 มือตาย เป็นไบบองนั่งอยู่แก่ทหารทั้งสี่เห็นเป็นสพระหัตถ์ ประคอง
 หนึ่งองค์พระนารายณ์รามราชซึ่งใช้มา แลสมเด็จพระนารายณ์ราม
 ราช บิดีพนพระองค์ TUDC ทอดพระเนตรเลงแลเห็นทหารทั้งสี่ ๒๕๖๔ แลทรงพระ
 ราชโองการตรัสถามจึงทหารว่า มาแต่ถานที่ใด แลจึงทหารรับพระ

ราชโองการกราบทูลว่า มาแต่เมืององค์นารายณ์รามาราชใช้ให้เอา
 เครื่อง บินจักรภณัท มาสู่โพธิสมภารเป็นพระไมตรี แลองค์นารายณ์
 รามาธิบดีผู้มีโพธิสมภาร ตั้งพระฤไทยยินดีต่อด้วยพระนารายณ์รามาราช
 แลทรงพระกรุณาตรัสแก่นายตำรวจให้หาเจ้าพญาโกษาชั้นขนท
 แลมอบจตุตทหารทั้งสี่ไปรักษาไว้ที่รุ่ง แลเจ้าพญาโกษา นำจตุตทหาร
 ขนถวายบังคม แลมีพระราชโองการตรัสว่าแก่ทหาร จะกลับคืนไป
 เมื่อใด แลนายจตุตทหารรับพระราชโองการกราบทูลว่า แล้วแต่จะทรง
 พระกรุณา แลองค์นารายณ์รามาราช มีพระราชโองการ ตรัสให้
 นายพระคลัง เอาบินจักรภณัทส่งให้จตุตทหารเอากลับคืนไปเมืองรามราช
 คอยพระไมตรี แลนายจตุตทหารทั้งสี่กลับคืนไป แลองค์นารายณ์
 รามาราชตรัสถามจตุตทหารทั้งสี่ว่า คุณารายณ์เทวารูปสนององค์นั้นยัง
 ฤๅ แลจตุตทหารรับพระราชโองการ กราบทูลว่ามีได้รู้ แลองค์
 พระนารายณ์รามาราชทรงพระราชโองการ ตรัสให้ทหารกลับคืนไป
 ทูลสนองเล่า แลทหารรับพระราชโองการกลับคืนมาสู่องค์นารายณ์รามาราช
 อธิบดีแลจตุตทหารถวายบังคม ก็กราบทูลว่า องค์นารายณ์เทวารูปสนองต่าง
 องค์พระเป็นเจ้าอหวิงฤๅ แลองค์นารายณ์รามาราชตรัสถามว่าแก่
 จตุตทหาร แลองค์นารายณ์เทวารูปสนองต่างพระองค์แห่งไหนห้ามมิได้
 แลจตุตทหารรับพระราชโองการอำลาคืนไปด้วยฤทธาในอากาศถึงเมือง
 รามราช - แลทหารกราบทูลแต่องค์นารายณ์รามาราช ว่าองค์นารายณ์
 เทวารูปสนองต่างองค์สำหรับโพธิสมภารนั้นก็ห้ามมิได้ 02/03/2564
 ไปไว้สนองต่างองค์ แลองค์นารายณ์รามาราช ตรัสให้นายตำรวจ

เขิกเอาขันธ์จตุรรัตนส่งให้แก่นายวันการเอาไปหล่อในเมืองวารายิณนคร
 เสรีแล้ว แลนายวันการเอามาส่งให้นายตำรวจ ๆ กราบทูลแต่องค์
 พระนารายณ์รามาราช มีพระราชโองการ ให้นายตำรวจรับเอา
 องค์พระนารายณ์เทวารูปพระศรีลักษมี พระมเหวารีย์บรมหงษ์ ซึ่งเข้า
 ทองแดง เอาลงบรรจุเกตุราแล้ว แลมีพระราชโองการ ให้ขุดเอาขี้พ้อ
 เปนภาษา ๕ เหล่ามอขให้ผแดงธรรมนารายณ์เป็นนาย ให้คุมขี้พ้อ ๕
 เหล่ารับเอานารายณ์เทวารูปเอาไป กรุงนครศรีอยุธยาไว้สำหรับ โพิธิสม
 ภารสนองต่างองค์สมเด็จพระนารายณ์รามาราช

แลเรือทองพยชัคเข้าปากน้ำตรง แลกรมการบอกหนังสือส่งข่าว
 มาแจ้งเมืองนคร จึงเจ้าพญานครคิดด้วยพระหลวงกรมการ สั่งให้
 ตำรวจมหาดไทยให้ออกไปรับองค์พระนารายณ์เทวารูป พระศรีลักษมี
 พระมเหวารีย์บรมหงษ์ แลผแดงธรรมนารายณ์ขพ้อเบญจภาษานั้นเข้า
 มาเมืองนคร ไว้ท้ายลลสนทรนฝ่ายขฉิมเมือง แลเจ้าพญานคร
 กรมการบอกหนังสือไปแจ้งเจ้าพญาโกษา เอากราบทูลของขลิต ๆ
 ว่าองค์ พระนารายณ์เทวารูปซึ่งมีพระราชโองการตรัสไปแก่จตุทธารนน
 แลขคนเข้ามาแจ้งนคร แลองค์นารายณ์รามาราช มีพระราชโองการ
 ให้เจ้าพญาโกษา แต่งเรือใหญ่ลำหนึ่งเรือนขย ๒ ลำเอาออกไปเมือง
 นคร จอดไว้ท้ายลปากน้ำนครธา แลเจ้าพญาโกษา เจ้าพญานคร
 พระหลวงกรมการ ไปรับองค์นารายณ์เทวารูปลงเรือเอาไปไว้สนองต่าง
 พระโอยขุ โพิธิสมภารเมืองศรีอยุธยา แลเกิดขจรรยขลิมพายุพัดเป็น
 หมอกเมฆมืด ๗ วัน ๗ คืน แลมาษาพระนารายณ์เทวารูปให้นิฤมิตร

แต่เจ้าพญาโกษา ว่าเราเสด็จอยู่เมืองนคร เหตุว่าหากแก้วมัสการ
 อิศราต้องเทวาท่านายจึงรู้ว่ามายา พระนารายณ์เทวารูปเสด็จอยู่เมือง
 นคร แลเจ้าพญาโกษาแต่งเครื่องพลกกรรมถวาย แต่องค์พระนารายณ์
 เทวารูป แลพยุหะจึงคล้าย แลเจ้าพญาโกษา เจ้าพญานคร พระ
 หลวงกรมการคิดพร้อมกันแต่งสถานทำหนักรับไว้ปากน้ำนครธา มอข
 ฝแดงธรรมนารายณ์ยกบัตรมหากไทยรักษา แลเจ้าพญาโกษา แบ่ง
 เอาช่อกิ่งหนึ่งลงเรือกลขคนเขาไปถวายยังคมกราบทูลว่าข้าลของอุลรบ
 เอาองค์พระนารายณ์เทวารูป บรรจุมาเรือโดยฤกษ์เกิดหมอกเมฆอัน
 ทิการลมพายุหะพัด แลให้นิมิตรแก่ข้าทูลลของอุล ว่าเราจะอยู่เมือง
 นคร แลองค์นารายณ์รามาชิบิรุทราบายพระหฤไทยแล้ว แลมีพระราช
 โองการ ตรัสสั่งแก่เจ้าพญาโกษาให้แต่งตราออกไปแก่เจ้าพญานคร
 แลกรมการ เห็นทีใดสมควรให้แต่งสถานรับไว้เป็นคักคิสิมาแก่แผ่น
 กินเมืองนครเดิก แลเจ้าพญานคร พระหลวงกรมการคิดพร้อมกันแต่ง
 สถานเสร็จแล้ว พระนารายณ์เทวารูป พระศรีลภขมี พระมเหวารย์
 ขรมหงษ ซึ่งข้าทองแดง เขาชนไวท่ายเมืองคำบลท่าม้า แลมอขให้ฝแดง
 ธรรมนารายณ์รักษา แลเจ้าพญานคร พระหลวงกรมการตอบตราบอก
 เข้าไปเถิงเจ้าพญาโกษา ๆ เขาทูลลของอุลพระบาทว่าซึ่งมีตราออกไป
 ให้พญานครแต่งสถานแล้ว รับเอาพระนารายณ์เทวารูปขึ้นไวท่ายเมือง
 คำบลท่าม้า มอขให้ฝแดงธรรมนารายณ์รักษา

แลองค์นารายณ์รามาชิบิรุทราบาย ตรัสว่าจาริตธรรมเนียมพระนารายณ์
 เทวารูปทำเป็นประการใด แลเจ้าพญาโกษาชิบิถามชี่พ่อเบญจภาษา

แล้วกราบทูลว่า เดือน ๑๒ แรมค่ำ ๑ ไท่ฤกษ์ กะตีกาโรหิณีฤกษ์
 พระอาทิตย์ส่งกรานต์ถึงราชพิภพให้ตามตะเกียงลตไม้เทพทัน แลให้
 นัยแต่แรม ๒ ค่ำไป ๒๕ วัน เป็นกรรติมาสาธนัยไป ๒๕ วัน แลให้ชัฟอ
 พราหมณ์ ๕ คน เร่งการพิธีเตรียมป่า (เตรียมพวยตรีป่าวาย) ไว้ถวาย
 เข้าเฝ้าเข้าตอกแต่พระนารายณ์เทวารูป แลพราหมณ์ ๕ คน อ่าน
 หนังสืออวยไชยพรถวายพระราชกุศลตามส่งกรานต์ พระอาทิตย์ไป
 ทุกวัน

แลองค์สมเด็จพระนารายณ์รามธิบดีมีพระราชโองการตรัส ว่า
 ครั้นเดือนอ้ายแรมค่ำ ๑ ตกแก่พญาโกษา แลทรงกรุณาให้พญาโกษา
 ออกมาจัดการราชการ แลหัวเมืองให้รับงานรายวันเป็นอันคืบตามทรง
 พระกรุณา แรม ๒ ค่ำตกแก่พญานคร ชุนนาชุนคลังแต่งตั้งต่าง แรม ๓
 ค่ำ ชุนกรมลูกธแต่งตั้ง แรม ๔ ค่ำ พระศรีราชสงครามรามภักดีปลัด
 แต่งเอง แรม ๕ ค่ำตกหลวงเทพเสนาแต่งตั้ง แรม ๖ ค่ำตกชุนคลัง
 นอกแต่งตั้ง แรม ๗ ค่ำตกแก่รัตนบุรีนโคตแต่งตั้ง แรม ๘ ค่ำไทยบุรีไชย
 มนตรีแต่งตั้ง แรม ๙ ค่ำชุนแก้วไกรภักดี ชุนไชยเสริฐูแต่งตั้ง แรม ๑๐ ค่ำ
 ชุนแพ่งชุนศรีราชวังเมืองกรมเมืองแต่งตั้ง แรม ๑๑ ค่ำ พิรราชมนชุนมลก
 ษ์เวียงแต่งตั้ง แรม ๑๒ ค่ำ พิรยคังพิรยนนธแต่งตั้ง แรม ๑๓ ค่ำ ผแดงส
 กาเกีย สภาลักจัน ผแดงคำพญาริยแต่งตั้ง แรม ๑๔ ค่ำ ท้าวมนิราช
 ขตรี นางเพชรราชย์แต่งตั้ง แลมีพระราชโองการทรงพระกรุณา ว่าครั้น
 เดือน ๑๒ แรมค่ำ ๑๑ วันตามสเกียงเป็นพนักงาน ๐๒/๐๒๕๖๔ ชุนราชภักดีธรรมไช
 สวัน (คณศวรร) แต่งเข้าเฝ้าเข้าตอกเกียนหนังสือ นำจันทาสองเต้าผาขาว

สองชั้น เทียนประนม ๒๐๐ หนักเล่มอดแหลอม $\frac{1}{1}$ น้ำมัน ๒๖ แล่ง
 ตกผลแดงเวศน์ภักดี หมากพร้าวกลวดยออยถ่วงาพุทธธาหวมันลูกแดง
 เขาคุ่มหมากพลู หนึ่ง ๕๐๐ ตกผลแดงรักษไฟรีแต่่ง เพ็นดินทางราชวัตร
 ฉัตรธงตกแก่งแดงรัตนนราชนี่ ไม้เทพทน์ ๕ อื่นพินผาขาวติตตาอ้อยตก
 แก้วาสู่เทพ ผแดงธรรมนารายณ์ ทำปากศรึนาทักยิณายูชาตามถวาย
 แก่งพระนารายณ์เทวารูป ตแขงเส่งทองแดงใส่น้ำมันให้ วิตถารไว้เห็นอ
 ษาคซึ่งเข้าหน้าสถาน ๓ วัน ให้นครบาลมหาดไทยรักษา แลอุทิศแข่ง
 ลายาลไว้วา ครนพินแต่เดือน ๑ สองสามวันแล้วอย่าสูมไฟในทลาน่า
 สถานพระนารายณ์เทวารูป จะเกิบทรพิศม์ฉิบหายพินาศ แลเหตุว่า
 นารายณ์ทรงจักรพระเพลิง

แลมีพระราชโองการให้เจ้าพญาโกษาแต่่งเข้าเม่าเข้าตอกเกียนหนึ่ง
 ไม้ตอกไม้ลายจันทน์คนทอ ผาขาว ๓ ภาตลาค ขาว ๕๐ ชั้น เทียน
 ประนม ๕๐๐ หนักเล่มอดแหลอม $\frac{1}{1}$ คราสั่งน้ำมันหมากพร้าวพเนียง
 หนึ่ง หมากพร้าวสัก ๕๐๐ บรรทุกเรือออกมาเดือน ๑๒ แลเจ้าพญาโกษา
 ออกมาควยทุกข ผลาผลกลวดยออยถ่วงาพุทธธาเข้าคุ่มหมากพลูสเมอด
 หนึ่งละ ๕๐๐ เกียเฮาตลาคทำมาสำหรับงาน พญาโกษาขึ้นแต่่งสถาน
 เทวารูป แลหม่มพนักงานรายวันทั้ง ๑๕ งานแต่่งประคุดหนึ่งงานเจ้า
 พญาโกษา

เจ้าพญาโกษาธิบดีพระราชโองการ แต่่งถวายพระราชกุศลสภามชวย
 เหาออกมาเดือน ๑๒ มฤสุ่มกลนลมพค เรือตองพยุชคเข้าปากน้ำกหนอม

แลพญาโกษาให้ข้อโตนเอาข่าวมาเรียนแก่เจ้าพญานคร แลพญาโกษา
 ขึ้นเค็รบก ๑๐ วันมาถึงเจ้าพญานครสั่งให้ตำรวจคนทำแทนรองงานรายวัน
 เจ้าพญาโกษาเมื่อต้องพยุเสียดกลางทะเล แลครั้นแล้วการพิชิตถวายพระ
 ราชกุศลแล้ว เจ้าพญาโกษากลับเข้าไปเมืองศรีอยุธยา

แลครั้นเดือน ๕ เจ้าพญานครพระหลวงกรมการคิดพร้อมกัน แต่ง
 ผแดงธรรมนารายณ์ ผแดงศรีกาเกีย สเภาลักจันลงเรือคอกไม้ทองเงิน
 เข้าไปถึงเจ้าพญาโกษา ๆ ตามผแดงธรรมนารายณ์ ผแดงศรีกาเกีย
 สเภาลักจัน ว่าเค็องสิ่งใดจึงเข้ามา ผแดงธรรมนารายณ์ ผแดงศรี
 กาเกีย สเภาลักจัน ขวยไชยพรว่างานรายวันซึ่งพระกรุณาแต่งณเมือง
 ศรีอยุธยาเอาไปเค็อน ๑๒ มฤสุมคณลสมเก็คอินตราย จะเสียดธรรม
 เนียมคำพระราชโองการซึ่งอทิดไว้สำหรับเมืองนคร แลพญานคร พระ
 หลวงกรมการคิดพร้อมกัน ให้ข้าพระกรุณาเข้ามารับงานเอาออกไปทำ
 ณเมืองนคร แลพญาโกษานำผแดงธรรมนารายณ์ ผแดงศรีกาเกีย
 สเภาลักจันขนถววยขังคมลของธลัพระบาท แลมีพระราชโองการตรัสถาม
 ว่าพราหมณ์ใดแปลกหน้าชนมา แลพญาโกษากรายทูลว่า ผแดงธรรม
 นารายณ์ ผแดงศรีกาเกีย สเภาลักจัน รักษาสถานนารายณ์เทวารูปอยู่
 ขังกษไต้ เข้ามาขวยไชยพร ว่าพระหลวงกรมการคิดพร้อมกันให้เข้ามา
 รับเอาไปทำเมืองนคร ถววยแต่พระนารายณ์ พระอิศวรเทวารูป ถววย
 พระราชกุศลเข้ามา แลองค์นารายณ์รามายักก็ ตรัสทรงพระกรุณาเห็น
 ชอบด้วยพญานครแลมีพระราชโองการว่า ผแดงธรรมนารายณ์ ผแดง
 ศรีกาเกีย ลักจันสเภา เอาไปทำต่างณเมืองนครเถิด

แลทรงพระราชโองการ ให้มีแต่งธรรมนารายณ์ เป็นออกพระ
 ธรรมนารายณ์เวทภักคศิรรัตนโกษา แลพระราชทานให้มีแต่งศรีกาเกีย
 สเภาลักจัน เป็นออกพระศรีราชโภเจนทร์นรินทร์ภักคศิรอาคมชมนม
 แลพระราชทานดาบขางขอโตน แลคนณสามคี่ สำหรับทนน แลตรา
 ประทีอกษร เทพคาถอขวงนึ่งหคี่มาบนแท่นดวงหนึ่ง ถอตราคอกขัว
 ขานควงหนึ่ง แลให้คนห้ามเกอขยคทองฉลคตมูกสิ่งสองชนอนหนึ่ง
 สำหรับพระเทวารูป ขกกลองฆ้องขานสองสำรับ สัพโตนแต่ง ๖ คัน
 จามร ๓ คี่ ทานตระวัน ๖ คัน ธงเทียวแดง ๒ แลทองคำตีสร้อยตาย
 คอกไม้คคหุ เกอกรองขาท จำปาพวง มงกุฎเครื่องทรง ถวายพระ
 นารายณ์อิศวรเทวารูป เป็นทองณขางหนึ่ง สามตำลิ่ง สองขาท
 สองสลิ่ง ตราสังข์ ผ้าภาษาชาวผดแวนนคยงกว้าง ๒ คอก ยาว ๕ คอก
 สอง ผนจตุรัสเท่ากัน ผุดดาวผนหนึ่ง ตแข่งแสงทองแดงจันามัน ๑๖
 แล่งขยหนึ่ง สัตทองแดงตวงเข้าเม่าเข้าคอกขยหนึ่ง ฝงษห ๘ ลูก
 สังข์ ๒ คี่ แตร ๒ คัน สังข์ให้น้ำ ๒ ขย คนทกกลด ๒ ขย ทขเทพ ๒
 คัน กลดตายขยหนึ่ง กคิงคนหนึ่ง แลองค์นารายณ์รามาคิยคี่ ทรงพระ
 กรุณาให้นายค้ำรวจเกณท์ในจิตเอาชาวช่างชาวสร้อยหญิงชาย ๒๐๐ ให้
 พระทานเอาออกมาไว้รคษาสถานเป็นข้าพระเทวารูป มอขให้ออกพระ
 ธรรมนารายณ์ ออกพระศรีราชโภเจนทร์คุมมาไว้ ถอเครื่องพทานสำหรับ
 พระราชพิธถวายพระราชกุศล

TUDC ๐๓/03/2564
 แลมีพระราชโองการตรัสแก่นายค้ำรวจให้หามาหมันนาแสนนายแวง
 มหาคเล็ก เจ้าพญาแลพญาขังพร้อมกัน แลทรงกรุณาตรัสว่าข้ามหา

ขอโทษนักการข้าสรวัยข้าพระพุทธานุชาตข้าทนายไพร่พระหลวงกรมการ ชาว
 ช่างไพร่ลีลาอายุพลเมืองเสมียนนักการผู้มีศถาศักดิ์ แล้วลูกชนหัวเมือง
 แลแขกจีนไปมา ฝรั่งนานาประเทศศักดิ์ คือแม่ว่าพ่อจิวไทยต่าง ๆ
 ภาษาศักดิ์ แลไพร่สังกัดพระเชิงเวรากล่าวมาทงนกด เข้ามาสมรศด้วย
 แม่จิวพ่อจิวคนพ่อทาน ข้าพระนารายณ์พระอิศวร แลชีพ่อพราหมณ์ศักดิ์
 มีลูกหญิงชายเท่าใด ๆ ก็ดี อย่าให้แย่งขันไปแก่แม่จิว พ่อจิวข้าสรวัย
 ข้าพระพุทธานุชาต ข้าทนายพระหลวงกรมการชาวช่างไพร่ลีลาอายุพลเมือง
 พลเมืองเสมียนนักการ ผู้มีศถาศักดิ์ ลูกชนหัวเมืองจีนแขกไทยฝรั่ง
 นานาประเทศนั้น ให้คงแก่แม่จิว พ่อจิวข้าพระนารายณ์พระอิศวรชีพ่อ
 พราหมณ์จงสันตามเดิม สใหม่ขฝ่ายแม่จิวพราหมณ์ชีพ่อข้าพระนารายณ์
 พระอิศวรเทวารูปนั้นเกิด

อนึ่งแม่จิวพ่อจิว เดิมชีพ่อพราหมณ์พริยเอาไปสมรศด้วยผู้มีศถาศ
 ศักดิ์ ลูกชนหัวเมือง เสมียนไพร่แลไพร่ข้าพระพุทธานุชาตข้าสรวัย
 แขกจีนไทยฝรั่งนานาประเทศศักดิ์ ไพร่สมสังกัดพันเชิงเวรากล่าวมาน
 ถ้ามีลูกชายหญิงเท่าใด ๆ อย่าให้แย่งขันนั้น ให้ทำประตุงหนึ่ง ตามมี
 พระราชโองการตรัสนั้นเกิด

อนึ่งตรัสว่า พราหมณ์ชีพ่อผู้ใด ๆ เกิดวิวาทด้วยจีนแขกไทยผู้
 ใหญ่กรมการผู้ใด ๆ นานาประเทศศักดิ์ เกิดวิวาททขุดองถิบตีด้วยไม้
 ตระของต้อยด้วยอิฐด้วยไม้คอน สยด้วยอาณาเหล็กอันมีคมหาคมมีไต่
 กัด ทำร้ายเข้าผลัดคร่ำกลางล่อล่อลากในถนนหนทางศาลาชุมชนในบ้าน
 บนเรือนให้ผ้าพอกหัวตกล้างวาลขาดหูขาดก็ดี ตีให้หัวแตก ให้ไหม้เอา

สุวรรณกัศเกษา ทักษณสังวาลทอง หัวทองแล สิ่งระร้อย ถ้าโลหิต
ตกให้ชุกหลุมภูก & คอก กว้าง & คอกให้ใหม่ด้วยทองนพคุณ เอา
ใส่ลงซึ่งโลหิตตกจนเต็ม ถ้าแลมิได้ ให้ปล้ด้วยเสมามณฑลเมืองนั้น
ด้วยลวดเงิน ๘ รอบ ลวดทอง ๘ รอบ แลยซาเทพตาพินหนึ่ง พินอโถย
โทษสังเวชโลหิตตกในเมือง

แลทรงพระกรุณาเอนำคนทักเขื่องชชนอธัยฐานสาบาลว่า เจ้า
พญา พญา พระ หลวง กรมการ สัสดี มหาตไทย หัวเมือง
อำเภอ สิบ ร้อยอายุตักดี ข้าหลวงคนเร็วมาใช้ ผู้ไปมาเอากิจราชการ
อย่ากำไซกข้าพระคนทานชายหญิง ๒๐๐ น แลพราหมณ์ชพอพรรคพวก
ลูกหลานออกพระธรรมนารายณ์ พรรคพวกลูกหลานออกพระศรีราช
โกเขนทร์ อย่าเอาไปใช้ในงานสัพมาตรา งานโยธาตักหนึ่ง วงข้าง
คใช้ ไต่แลลงคารักษาปากน้ำเผาค่านคอยงานสำเร็จ อย่าเรียกเอาสร้อย
นানাอากรห้วยาค่าคินคควายค่าขอบ เอาใช้ท่าเรือมาคนี้ดยใหญ่ ทำเรือ
หลวงรบคักแห่งใด ๆ กัด คนพทานพรรคพวกลูกหลานออกพระธรรม
นารายณ์ พรรคพวกลูกหลานออกพระศรีราชโกเขนทร์ชพอพราหมณ์ชา
พระเทวารูป ไปเขิกสร้างทำไร่นาสวนในที่ตำบลใด บรรดาชนแก่
หัวเมืองใด ๆ กัด ฌทเลนทยาตักดี ให้ห้ามเจ้าเมืองผู้รัง พระหลวง
กรมการอำเภอหัวเมืองอย่าให้เรียกเอาสร้อยเรียไรย เอนำเหล่าเข้าหอ
เชิงเรอนน่านาอากรขนอนตลาตห้วยามนคินจง กอบ หัวพวงหัวรอหัวหลัก
หัวคอหัวล่อหัวเกียนค่านปสารรัตชาค่านาชาญแลสิ่งใด ๐๒/๐๓/๒๕๖๔ อยักำไซกจับ
เข็คตีไก่อนอนไฟรักษาข้าหลวงคนเร็วมาใช้หักผลาผล เก็บเอาเครื่อง

พศัศ ๕๒๒ ๕๒๓ ๕๒๔ ๕๒๕
 คณพทานอย่าเอาเข้าในพระคลังเป็นหลวง อย่าให้แตกตั้นหน้เข้าข้าง
 สูญเสีย ให้อยู่ศขเย็นใจ

อนึ่งสถานที่ตั้งพระเทวารูป ให้นำตำรวจแลเจ้าพญาโกษาแวก
 บ้านฝ่ายต้ออกสกก เป็นสามแถวซ้ายขวาเป็นตาจ้ตรง ๒๒ บ้าน ชนแก่
 พระนารายณ์พระอิศวรเทวารูป ฝ่ายอุตรต้อออกวัดเสมาเมืองแล่นไป
 ทักษิณเอาทลาฆ่าชอมเป็นแดน มีบ้านสวนคอกไม้ต้อควยบ้านที่ฆ่าแล่น
 ไปหนบรพเล็งกำแพงต้อควยบ้านโอยวารีย์ แล่นไปอุตรต้อควยสุรวารีย์
 แต่บ้านสุรวารีย์แล่นไปเข้าขจฉิมต้อควยทลาหลวงวัดเสมาเมือง แต่อุตร
 แล่นไปเอาทักษิณ ห้วนอนพระเทวารูปมีสวนคอกไม้ ผแดงกรรตภิกอยู่มี
 พลแล่นเข้าบ้านผแดงรามราชแลบ้านฝ่ายอุตรควยทลาหลวง ผแดงรัตน
 ฌรายอยู่พลกลาง ๓ วา แล่นเข้าบ้านกาเกียรราช มีประตูเข้าในพระ
 เทวารูป ฝ่ายสกททลาหลวง ขจฉิมแวกบ้าน ๓ แถวเป็นตาจ้ตรง ๓๐
 บ้านชนแก่พระเทวารูป แต่วัดเสมาเมืองแล่นไปทักษิณ เอาทลาท่าม้า
 เป็นแดน ฝ่ายขจฉิมเล็งกำแพงเมืองอุตรมูมวัดเสมาเมืองไปขจฉิมมีพล
 กว้าง ๓ วา แล่นเข้าบ้านออกพระศรีราชโภเบนทร์หลังพระพุทธคณเศ
 แล่นไปขจฉิมบ้านพริยคำพญารัยมีพลแล่นเข้าบ้าน เอากำแพงเป็นแดน
 บ้านผแดงรามกรรตมพรเข้าบ้าน ๒ ผแดงกาเกียรราชบ้านพริยทะหน้ บ้าน
 พริยลกจันมนี บ้านพริยสเคียมมีพลกว้าง ๓ วา มีประตูเข้าในพระอิศวร
 ฝ่ายอุตรมีพลกว้าง ๓ วา แล่นไปทักษิณเอากำแพงเมืองเป็นแดนสก
 วัดเสมาเมืองบ้านพริยน้อย ฝ่ายขจฉิมบ้านผแดงขัว ฝ่ายอุตรบ้านผแดง

แล่นไปเฮากำแพงเมืองเป็นแดน แลทรงพระกรุณาให้ห้ามอำเภอกว
 เมืองขุนเมืองนครบาล อย่าให้วิธราชบาทว์คตไม่ไผ่ต้นกล้วยอ้อย เกษ
 เอลกไม้ผลาผล ไม่ครกสากเครื่องอัญมณีในบ้านชีพรามณ์ให้
 เป็นอันยาก

หนึ่งถาขาวบ้านซึ่งเราพทานให้ช่าง ฝ่ายสตกตออก ๒๒ บ้านแล
 พรรคพวกลูกเมียชีพอพรามณ์ พระธรรมมณราย พระศรีราชโกเขนทร์
 ข้าพระเทวารูป ค้องคักกรทรวงแพ่งอาญาธรรมาธิกรณนครบาล มีถึง
 ทาย ห้ามผู้รังพระหลวงกรมการหัวเมืองนครบาลอำเภอด่าเอาไปว่า
 กล่าวพิฆารณากรรมอื่น ให้ออกพระธรรมมณราย ออกพระศรีราชโกเขนทร์
 ให้เอาว่ากล่าวณกรรมเพทธิญาณให้สำเร็จเต็จชาติในที่พระเทวารูป

หนึ่งคนพทานกักชีพอพรามณ์พรรคพวกลูกหลานออกพระธรรม
 มณราย พรรคพวกลูกหลานออกพระศรีราชโกเขนทร์ พริยคำพญาวิย
 ข้าพระเทวารูป ไปทำมาหากินสร้างสวนไร่นาในที่ใด ที่เล่นทขายาทกัก
 ในที่ใดบรรดาชนแก่หัวเมืองใด ๆ กัก อย่ากำไซกเอาน้ำเหล้าเข้าห่อ
 หูบาคำมันดินน่านาอากรเรียกเอาส่วยค้อเอาทรพรเงินทองเครื่องสุวรรณ
 พศกสิ่งของชีพอพรามณ์เข้าในพระคลังเป็นหลวง ให้ช่วยรักษาให้
 อยู่เย็นศุข ให้พระธรรมมณราย พระศรีราชโกเขนทร์ กยูเขิกนาไว้
 สำหรับเข้าเฝ้าเข้าตอกพิธถวายพระราชกศล แลองค์สมเด็จजनารายณ์
 รามาธิยติ ทรงคนทกกระเบองตรวจนำลงแข่งสาขาลว่า เจ้าพญา แล
 พญา นามันนายแวงมหาทเล็กหัวพนคนเร็วมาใช้ แลพญานคร ผู้รัง
 พระหลวงกรมการ สักกิมหากไทย นายแขวงขุนเมือง นครบาลหัวเมือง

ผู้ใด ๆ มีฟังคำตามเราสาขาล้น ให้ตักนรกทนทุกข์อยู่ในมหาวิจิไทย
 ได้สืบสองอสงไขยกัปเปก ตรายเท่าชั่วพุทธันตรกัป แลต่อยศคนที่
 ภาระของลงซึ่งหน้าสังหาคนแล้ว แลทรงพระราชโองการตรัสว่า เจ้า
 พญา แลพญานาหมันนาแสนนายแวงมหาคเล็ก หัวพันคนเร็วมาใช้
 แลพญานครผู้รัง พระหลวงกรมการ สักคิมหากไทยอำเภอนายแวง
 หัวเมือง บรรดาซึ่งชนแก่เรากล่าวมาทางนี้ ต่อคนที่ภาระของซึ่งเรา
 ต่อขึ้นเกิดเป็นเนื้อเคียว ให้เอาคนพทานเข้าพระเทวา ๒๐๐ นี้ แลพรรค
 พวกกลุกลานชัฟพรหมณ์ไปใช้ราชการงานสำเร็จ แข่งขันเรียโรย
 นำเหล่าเข้าหอขนอนตลาดเชิงเรือนหัวหลักหัวต่อหัวล่อหัวเกียนหัวยาค่า
 มั่นคินนำนาอากร เรียกเอาสร้อยเข้าในพระคลังเป็นหลวง ตามเรา
 กล่าวมาแต่ก่อนนั้นเกิด แลพระนารายณ์รามธิบดี ทรงพระราชโองการ
 ไปรดเกล้าไปรดกระหม่อมให้เจ้าพญาโกษาชิตคำไว้แล้ว ให้แต่งตรา
 ขอกออกมาถึงพญานคร ผู้รัง พระหลวง กรมการ สักคิมหากไทย
 หัวเมืองให้รู้ ทำตามตราไปรดออกมานั้น แลทรงพระกรุณาให้พทาน
 นาปรหมยามไว้สำหรับพระเทวารูป ๒ เส้นตำบลดช้อยเตย ฝ่ายอุดรเมือง
 หนบงฉิมต่อควยนาหลวง ฝ่ายทกษณเขาทางหล เป็นหมอน ฝ่าย
 หนบรพต่อควยนาพระอัสวร ฝ่ายอุดรต่อควยนาวัดคยง แลเครื่องพระ
 ทานทางนี้ มอบให้พระศรีราชโกเขนทร์ ออกพระธรรมณรายคุมเอาออก
 มาไว้สำหรับพระเทวารูป

ให้ออกพระธรรมณรายทำทักษิณายุชาพิธีตามองษาพระ
 อาทิตย์ ครั้นไต่ ๒๓ เมื่อกี้ วันนั้นให้เชิญพระเทวารูปเสด็จไสสมณเทียร

มีโรงหนึ่งสองโรง นครบาลมหาศไทย สูงเสมอแต่่งเข้าเฝ้าเข้าตอก
 แลกรมการหัวเมืองรอด นมกั้นโคมเทียบน ๒๐ ตกแก่ตำรวจซ้ายขวา
 งามน้ำสูงเสมอท้องพระโรง เสาเพดาน ๔ อัน ไม้ยาว ๑๒ คอก ไม้
 สพานข้างผูกต้นกล้วยอ้อยตกแก่นครบาล มหาศไทยผ้าคาดเพดาน
 กว้าง ๔ ศอกร้อยใบแดงขาวสองชั้นเป็นพนักงานคลังฝ่ายใน แลนครบาล
 ภายให้ราษฎรชาวบ้านแต่งถนนพนทรายรายจเกียงรายเทียบจนทลาโกตค
 มือแลครันผู้รัง รายไปสเถิงสิวาไสยสมภูวนารณแล ครันบายศรีโมง
 ผแดงวิศณุภกคิ เอาคานห้ามสักตราใส่พระเทวารูป แลผแดงกฤษภกคิ
 เอามองรามค้ำบาเรอ ผแดงรักศไพรเอายิงลองฌองชานสองสำรับตีประ
 โคมพระเทวารูป ผงเส้าซึ่งชำผูกต้นกล้วยอ้อยแขวนบรมหงษ์ตกแก่ผแดง
 ธรรมณราย เค้าขงเพลิงตกแก่ผแดงเกศวาภกคิ ผแดงราชมุนี ผแดง
 ไชยมารัน อยู่ประจำการทำเพลิง ๒๐๐ ตกแก่นครบาล ให้มหาศไทยกรม
 ลกธมาอยู่ด้วยชพ่อพราหมณรักษาเครื่องทองของหลวงเท่ารุ่ง แลครัน
 ค้าแล้วทุ่มหนึ่ง เจ้าพญานครให้เอาชาวมหาศเล็กมาเร่งออกพระธรรม
 ณราย ออกพระศรีราชโกเขนทร์ ชพ่อพราหมณแห่งหลายแลกรมการ
 สานนายให้เชิญพระเทวารูป ดำเนินไสมณเทียรแลพราหมณศรีองค์
 ทำบูชา อ่านหนังสือโอยพรแล้ว เชิญกลับใส่พระวิศณุสถาน ครันร่าง
 เชิญไปย้ายหน้าไสมณเทียรแล้วพันไปเฮญยนสมภูวนารณ แล้วคนมา
 อุดรวิศณุสถาน แลพราหมณสตนทำบูชาอ่านหนังสือสฤตยบรมหงษ์
 แลพราหมณสตนอ่านสังนารายนเทวารูป ใส่เกษียรสมุท แลครันรุ่งพระ
 ชาติศย์สงกรานต์ไปยังมัยกรราย ถวายเข้าเฝ้าแก่พระนพวงษนเทวารูป
 สำเร็จพิธีตรีปาไวยนนั้นแล

แลเมื่อถึงศกศักราช ๗๑๒ ขนานนักษัตรศก (๑) ออกพระธรรม
 ฌราย ตั้งบ้านเบิกดินขุดนาไว้สำหรับพระนารายณ์เป็นเจ้าที่ราชการหมื่น
 ไร่ทำขนาชาวทอง ที่ไทยบุรี ที่ไทยมนตรี ตำบลทัพเขียน แต่ฝ่าย
 ข้างฉิมต่อนองเป็ดแล่นมาเอาคลองน้ำเป็นแดน แต่ฝ่ายทักษิณแล่นไป
 ถึงบ้านไผ่ขวาง แต่หนบรพ์ถึงโพเกาะใหญ่แล่นไปทองหลางราน แต่
 บ้านพระครุกที่โลมใจแล่นไปอุดร ถึงหนองขวางกลมคลองเรือ ถึง
 ชายทะเลหะ แต่อุดรสถกปากน้ำขึงแล่นไปถึงเกาะนางโคยแล่นขึ้นมา
 ทักษิณถึงเขาน้อย แล่นไปถึงหนองจอกผเปด็ยะ แล่นไปทักษิณ
 ถึงหนองแปดคลองผเปด็ยะแล่นไปถึงบ้านไผ่ขวาง ฯ

ออกพระศรีราชพิริคำ ตั้งบ้านตำบลบางหลังโพหารพระพทอ
 คเนศร์บ้านหนึ่ง ต่อด้วยผแดงคณ แล่นไปข้างฉิมถึงชายกำแพง
 บ้านหนึ่งเบิกดินขุดนาไว้สำหรับพระอิศวรเป็นเจ้า ซึ่งการมูไรยตำบลที่
 เลนทบาท ตำบลอายทะเลท่าทุเรียนสี่ศรีบึงต่อด้วยผแดงราม ฝ่าย
 ทักษิณต่อนายอินทราชนายสุก แต่ฝ่ายบรพ์แล่นไปข้างฉิมเอาท่า แต่
 ฝ่ายทักษิณแล่นไปอุดรเอาทางเป็นแดนตำบลอายทะเล ห้วนอนโคกสี่
 สองบึง แต่ข้างฉิมท่าแล่นไปหนบรพ์ตำบลท่าม้าสี่บึง แต่ถนนค
 แล่นไปข้างฉิม แต่ฝ่ายทักษิณต่อด้วยนาออกสเกาคำ ตำบลท่าคลัง
 ต่อออกโคก ต่อด้วยน่าน้ำสี่ศรีบึง แต่ฝ่ายบรพ์แล่นไปข้างฉิมเอา
 โคกเป็นแดน ตำบลกแพ่งพวยสี่บึง แต่ท่าแจะข้างฉิมแล่นไป

TUDC 02/03/2564
 (๑) ปีที่วั้นเป็นปีสมเด็จพระรามาธิบดีอยู่ทองสร้างกรุงศรีอยุธยา ศักราชที่ลงน
 สงไสย

หนบรพัสองรว ^{๕๒} ตั้งบ้านตำบลเตว้จเบิกดินชคนาสวนทเวียน ^{๕๓} ทอินทคร
 ๕๒ ททายวง ^{๕๓} ตำบลบ้านเก่าตาญุกุญสัยสามขิง ^{๕๔} กลางแดนทไทยบริท
 ๕๓ ทายวงต่อกัน ^{๕๔} แต่ข้จฉิมแล่นไปเอาบูรพ์ ๕๕ แล่นไปอูตรต่อออกโคกเนี่ยน
 ๕๔ ๕๕ ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐
 ๕๕ ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐
 ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐
 ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐
 ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐
 ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐

เมื่อเถิงศักราช ๗๑๒ ขาลนักษัตรศก (๑) แลออกนางเทาวราช

๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐
 ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐
 ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐
 ๑๐๐

(๑) ศักราชปีเดียวกันซ้ำอีก

ศักราชศักราชแรก ๑๔๕๕ คก ออกพระจันทร์ราชพุทธมุนีศรีเทพกษ
 ธิยาอาญาเข้าไปกรุง จุลศักราช ๘๘๘ ระกานักยัตร์คก ถวายบังคมเจ้า
 กรายทูลลของอุลพระบาทนารายณ์ เมืองหาง (๑) แลมีพระราชโองการ
 ไปรคเกล้า ไปรคกระหม่อม ให้เจ้าพระยาโกษาแต่งตราขอกให้นาย
 ตำรวจคนในถ้อออกมาลแก่พญานคร ผู้รังพระหลวงกรมการ ให้ห้าม
 ปราบลศคติมหาดไทย หวเมืองแขวงอำเภอลือร้อยอายตคนเร็วมาใช้ ผู้ไป
 มาเจ้ากรมราชการ อย่าให้กำไซกชพอพราหมณ์แลคนพทาน ข้าพระ
 เทวารูป ๒๐๐ นี้เอาไปไซงานลพมาตรา งานโยธา ตคหนึ่งวังข้างคูได้
 ไตเมือง แลลงเรือลายลรค้ายรักษาปากน้ำเฝ้าท่านคอยเอาไปรบคักแห่ง
 ไต ๆ เรียกเอานำนาอากรชนอนตลาคหวป่าคัมน์คิน คคควายคจอยให้
 ทำเรือน้อยใหญ่ ทำเรือชาหลวง เรือไรยนนำเหล่าเข้าห่อเชิงเรือนหวพวง
 หวีรอหวล่อหวเกียนคาคำนยคาล จัยเข็ดคักไก่อให้อนไฟ รักษาชาหลวง
 คนเร็วมาใช้ เกียบเอครกสากหักผลาผล อย่าลือประบค เรียกเอาคานา
 บานูชแลเครื่องพิศคของพราหมณ์ชพอ อย่าเอาเข้าในพระคลังเป็นหลวง
 เพราะลนนั้นลนทาน อย่ากำไซกให้แตกหนีเข้ายาคงสูญเสยสิ่งหนึ่งสิ่ง
 ไตไค แลพระนารายณ์ เมืองหางมีพระราชโองการแข่งสาบาลว่า เจ้า
 พญา พระญานคร พระหลวงกรมการลศคติมหาดไทย นาเหมินมหาดเล็ก
 นายแวงหวพนข้าหลวงคนเร็วมาใช้ ผู้ ไต ๆ มีฟังตามซึ่งเราสาบาลนี้ไซ
 ให้ทกนรทททุกซ์ในมหาวิจิ ไทษไค ลือบสองอสงไซยกปป์เถิต ตราข

(๑) หมายความว่าสมเด็จพระนเรศวรมหาราช เพราะสวรรคตที่เมืองหาง จึง
 เรียกพระนารายณ์เมืองหาง ให้ผิดกับพระนารายณ์ลพบุรี

เท่าช่วยพุทธอันตรกัลป์ แลต่อยศคนทกระเบื้องลงซงหน้าสิงหาคัน ท้าวพญา
 แลพญานาหมันมหาตเล็กนายแวงหัวพนันังพร้อมกัน แลเจ้าพญาพระ
 ญาณครผู้รัง พระหลวงกรมการ สักคิมหาตไทย หัวเมืองแขวงอำเภอ
 ผู้ใด ๆ ซึ่งเรากล่าวมาแต่ก่อนทั้งนั้น ต่อคนทกระเบื้องซงต่อยนต์ค
 เป็นเนื้อเคียวไลย ให้เอาคนพทานเข้าพระเทวารูป ๒๐๐ พรรคพวกลูก
 หลานซพ่อพราหมณ์ใช้ราชการสำเร็จเถิด แลนายตำรวจคนในถ้อตรา
 ออกมาดูแลพญานคร ผู้รังพระหลวงกรมการซพ่อพราหมณ์ ไว อิกพฤก
 ษาโคจรนังพร้อมกัน เลิกศาสนาทำไพหารนารายณ์เทวารูป ทำพิธี
 ปาวายถวายพระราชกุศล

ปฏิสังขรณ์ ในพราหมณ์พฤกษาโคจรช่วยไม้ ๒๐ เหลี่ยม ซพทลงอยู่
 ป่าหวายช่วยไม้หวาย ๑๐ เหลี่ยม นามสงสองพเนียง ปูนสองเกวียน อีสูง
 เตาหนึ่ง แลสีพ้อทั้งหลายพราหมณ์ไวอิกอยู่เมืองนครช่วยไม้ ๑๐ เหลี่ยม
 นามสงสองพเนียง เจ้าเมืองผู้รังกรมการผู้ใดเป็นพนักงานรายวันช่วยไม้
 ๒๐ เหลี่ยม นามสงพเนียงหนึ่ง ออกพระจักรสิริญาณ ผู้อธิการคุมลูก
 หลานพนไม้ ๒๕ เหลี่ยม อีสูงเตาหนึ่ง บุรณะบริบูรณ์แล้วคิคพร้อมกัน
 ขอกหนึ่งสือเข้าไปกรงเอากราชทูต มีพระราชโองการให้พระทานคินห้าม
 เกาเอ (เกาเอ) มา ยัดทองคตลกตมูกสิงห์สองชั้น สัพโตนแดงสคินกัน
 พิธสองคนให้มาไว้สำหรับพระเทวารูป แลให้พทานแก่พระจักรสิริญาณ
 แห่งสามคู้ เจียดถมจุกทองใบหนึ่งเมื่อศักราช ๘๓๓ ระกานกษัตริศค (๑)

(๑) ประกาศจตุศักราช ๘๑๑ เป็นแผ่นดินสมเด็จพระมหาจักรพรรดิ สงไสยว่าจะ
 ผลิต การที่จริงจะอยู่ในแผ่นดินสมเด็จพระนารายณ์

แลพระนารายณ์องค์นั้นเรศน์ ให้พทานโกษาผูกตรวยดาวทองกว้างแขน
หนึ่งยาว ๕ คอก โภษาแดงกว้าง ๕ คอก ยาว ๕ คอก ชายทองคำ
หนึ่ง โภษาชมพูเทศกว้าง ๑ คอก จัตรีสีเท่ากัน ผุดดาวแลทรงพระ
ลักษมณ์หนึ่ง กนิพิรุณสองคน ให้มาสำหรับนารายณ์เทวารูป เมื่อ
เสด็จโอบไชยพระพร แลวกกล่าวสุพันทชยเท่านั้น

อนึ่งมีตราพระมหाराชครู แลตราเจ้าพระยาโกษาไปรคออกมา
แก่เจ้าเมืองผู้รัง กรมการผู้ใดเป็นพนักงานสำหรับแผ่นดินเมืองนคร
ให้ทำพิธีมงคล ไปรคเกล้าไปรคกระหม่อมพระราชทานไว้สำหรับพิธีกรม
โรหิตในนี้ พิธีของตั้งเปรี๊ยะสาครโคม ครียำพวาย ทิริยปาวย พิธี
ยกประตูเมืองทั้งเก้า แลทำภลมีนลงบาค่ายปากน้ำ ตั้งพระหลักเมือง
พิธีแซกทำอุบายทวเมือง พิธีสระสนาน ผังหลักข้างโรง โขลนทวาร
เบิกไพร ทอดเชือก คามเชือก สระหวัชาง พิธีสูตเมฆให้ฝนตก สุริน
อุปราคา สนานลาไพร ทำหมอกวาน กงคราวยะ มงคลพิธี ๒๐ ประ
การ ทรงพระกรุณาไปรคให้ ไว้เป็นพิธีพราหมณ์ ตั้งกณฑ์มงคลฝ่าย
เด็ยว อนึ่งเศกสมโภชทพระศรีรัตนมหาธาตุ สัพพันมงคล เทือนสิข
ขันธ์มงคลลเคือนศรีภคิ แลบริสทธิอุบายทวมงคลศรีรัตนมหาธาตุ แล
อัญชันศรียะพิธี ๕ ประการนี้ ไปรคไว้ให้สังฆแลพราหมณ์ตั้งกณฑ์พิธี
เข้ากัน

แลทรงพระกรุณามิตราโกษา ตราพระมหाराชครูไปรคออกมา
ห้ามพญานคร ผู้รังกรมการสี่สี่มหาคไทย อย่าให้เสียไรยเอาเงิน
ค่านอนไฟ ค่าเลี้ยงค่าทำเรือนชำหลวงผู้ไปชำระเลขกคิ อย่าเอาเงิน

ชีพพรหมณ์ทั้งหลายผู้ ถอสารบาญชฺ์เลย แลสิ้นชีพพรหมณ์ เป็น
 สิ้นทานอย่าเรียกรวยเอาไปเลี้ยงอาตมาประโยชน์เป็นสิ้นร้อน ว่านี้ที่จะ
 สุกญาบาท เกิดโทษไปยังนรกไฟกัลป์ใหม่สงไสยหนึ่ง แม้นค่านาบาญชฺ์
 เอาค่าจ้างคจเคี้ยว แลเอาเจ้าเมืองผู้รังมราชการออกจากเมือง แต่ทาง
 งามหนึ่งขึ้นไปก็ดี แรมอยู่แต่สามวัน เถิงสขวยหาขวยก็ดี อย่าเอา
 ชุมนกรมการชีพอทั้งหลายให้เผาศาลากลางวันกลางคนเลย แลให้
 พนักงานรักษาเครื่องพระราชทานสำหรับพิธี แลถ้าผู้ใดมีพึงให้ชุมน
 กรมการ ฝ่ายชีพพรหมณ์บอกหนึ่งสอเข้าไปให้รู้ จะเอากรายทูล
 จะเอาผู้นั้นเป็นโทษ แลผู้ที่มีพินั้นครนถึงแก่อาศัญกรรมไซ้ ไปเกิดนอก
 จักรวาพอสงไสยหนึ่ง แลเจ้าเมืองผู้รังอธิษฏกรรมการมหาคไทยสคคิ
 ผู้ใด ๆ รั ในลักษณะนั้นแล้ว ก็ให้ทำตามทรงพระกรุณา ตามซึ่งมีตรา
 โภษา แลตราออกพระมหาราชครุ ไปรคเกล้าไปรคกระหม่อมออกมา
 นงทุกประการ

อนึ่งถ้าปโรหิตหัวชุมนพรหมณ์ชีพอทั้งหลาย ผู้กรมการฤ
 มารทาบคาพนองบ้านาผู้ใด ๆ ร่วมอย่าทวดเคี้ยวกันก็ดี เถิงชีพอนิกรรม
 ตาย แลสร้างการศพนัน ถ้าเป็นครุพระยาชุมนมนทั้งสี่ ให้ทำโรงทอง
 โภษชูทองตั้งเหนือราชหงษ์มังกร แลให้ทุนทองประจำอักษร ปลงสาม
 พนมครอยศพ ให้ทำขินกฏ เสายสี่เสา เสากลางเป็นเอกฉัตรเก้าชั้น
 ออกข้างทั้งสี่เป็นฉัตรห้าชั้น มีระโยปรัศญาณ เอกไชยศรีชมศพ ให้
 ผู้ทรงเวทอ่านหนังสือ ^{TUDC} พนมกลางให้ผู้ทนต์องชนนึ่งนำศพ ^{02/03/2564} ไซ้ส่เชิง
 สกอนพนมหน้า ให้อาจารย์เบิกข้าชา แลครนรุงเข้าอาริยชีพอทั้งหลาย

ไปนั่งพร้อมกันณป่าช้าคยไฟซึ่งเผาศพ แลเอาธาตุใส่หม้อ แลเอาคันทาม
สียโทน บักลองมองขาน กระกึ่งเครื่องแตรสังฆพักรี้ แห้ไปย้งน้ำไหล
ให้ผู้นำศพทณธาคย่นกลางนำเหนือเวศวิศถาร โสย้งสำนักพระเปนเจ้าแล

อนึ่งถากกรมการพราหมณชพ้อทงหลาย ทำเป็นทตียะโลงทอง
โกษฐทองทขแตราทองกค ให้เขงว (เขยง) ราชลหีกเลนลิ่งห้ แล
ชเม้นหญิงชายกค ครอบคพขานน ทำเป็นมรฎุขยคลาค เอาช่นเคยว
ใส่ฉัตร ๕ ชั้น เปนเยอกระบายปรคทญาน ยอกเอกไซย แลเส้าฝง
รยยอกลยบสอง มีราชวตกรฉัตรองลอมรอบประคยสองลคยณนนั้น ปลง
สามพนมคยเคยว ถาพราหมณเคยวทอนอานเวทอามีคยจคเอาลูกมาหลาน
หลินนุงห่มขาว ระส่ายผมย่นลุ่มคพเปนครุ ขนท่างพระพรหม แลถา
พรีอาทานปลงชคาทาน ขนย่นทวรมเหคพญารย อย่าปลงชคาทาน
เลย ให้ขนย่นอานลิ่งกค

อนึ่งถาปลงเปนทตียะ สมบูรณเล ศพตงขนชุกกชค ครอบคพ
แลราชวกรองลอมเพคานข่าชากไตนางคคิงเมลคพ โสยราชเคยวระกค

ถาเปนสองมรฎุขยานทองให้ระส่ายผมย่นย่นคพเคยว

อนึ่งถามทขทองไซ ให้เบกข่าชามรทนง ถาทนทองกค มีคค
ทนทองกคให้เบกข่าช่าเปนสองมรฎุข ชอวาทตียะสมบูรณคพ แลราช
วกรองลอม เพคานข่าชากทรายฉคกร ๓ ชั้น ราชวกรองรูปลอมย่นคพ

แคว้เขิงมาทลอมเมรคยเคยว ครนเคยง ๓ วัน ให้เอาคันทามคยมใหญ่

แลคยมรายแห้ทงสามลคยค แลถาญาทารคคคค ๐๒/๐๓/๒๕๖๔ ใคยคางเมอแห้ไป

โสข่าชานนคคคค

อนึ่งมณฑลเสฉวนแลสกลิงกัตติ ขวคพรตสังวาลแลมณฑลวิภาคสุท
 มณฑลกัตติ ให้ตั้งอัญชุกราหนิงทั้งสภาระการนั้น แลถ้าวิภาคพะราหมณ์ ๆ
 ทั้งสองเหยียบขม่อมเจ้คใบ ล้างตนด้วยขันเงินขันทอง แลถ้าพราหมณ์
 แปลงชาติสมกันให้เหยียบแต่ห้าใบ ล้างตนด้วยขันเงินนั้น แลถ้าสมัท
 พรตไสยพราหมณ์บวชพิธีชยเวว่าเหตุผู้เป็นอุเทกริ ให้อาคาน ยร อูปรชา
 แต่ชาติกนแล ขัวรรการ ถ้าทุกข์แห่งพญาริยให้อาคานทำทุกแห่ง
 วิรามเหคหาคกรสุพราช แลชมนุมเทคริมิได้ ให้พราหมณ์สำเร็จทุกแห่ง
 เวรามเหค อาคานเป็นแต่ผู้เฝ้ามิได้ ทรงเวทของคลี่ห่อชฎาทาน บวช
 ยิงหามิได้ แลอูปรชา มิให้แก่ วิรามเหคบริสุทธการทุกนั้นมิได้

อนึ่งเจ้าเมืองผู้รังอธิการผู้ใด ๆ ตั้งการเสร็จกันสุทสังทรง
 สทาไสยเป็นการพราหมณ์สมโภช แลในมณฑลนั้นชื่อว่ากรุงเมือง
 เป็นเทียงแท้ จงทำตามซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ไว้สำหรับ
 แผ่นดินเมืองนครศรีธรรมราชจงทุกประการ อย่าให้หลงหลอสูญเสียได้
 ขบเท่านั้น

อนึ่งโสดพระเป็นเจ้ากล่าวขนิไว้ตราหนิง คือพราหมณ์ชพอชมนุม
 ผู้มียศถาศักกติ แลเครื่องชพอทงหลายกัตติ ผู้มีพรตได้ขบัญญัติเถิง ๕๕
 ประการกัตติ เช่น ๒๕ กัตติ ดิงนฤ ๓๕ ประการกัตติ แลขบัญญัติแต่ ๑๕
 ประการกัตติ แลท้าวพระยามหากษัตริราชราชตั้งแต่งให้เป็นกรรมการ
 ราชครูกัตติ ฤาณีได้ตั้งแต่งให้เป็นกรรมการ ฤาณีนาคักกติ ๑๒๐๐, ๑๕๐๐,
 ๑๒๐๐, แลถอยลงมาทั้งนี้ ฤาพระเป็นเจ้าขนิตรไว้ ฤา ๒๕๖๔, ๒๐๐,
 ๕๐๐, ดิงน แม่นว่านาไร่หนึ่งสองไร่ แลไพร่มีครัวแลนากิ่งไร่กัตติ

พราหมณ์ชุนุมราชครูปโรหิตแลชีพ้อทั้งหลายผู้ใด ๆ ฤาอวยไชยพระพร
 จำเวญชอขพระหฤโทยรักยามี่ข้าเห็นจ เดิงให้สัพโตนคานหามเจียค
 ญอนกัถิ แลผู้นนเดิงอนิจกรรมตาย แลมีลูกหลานชายก็ให้เสียข้าเห็นจ
 พระราชทานนั้นไป ถ้าวาลูกหลานชายเสียข้าเห็นจมิได้ ก็ให้คืนแต่
 สิ่งของเครื่องพระราชทานนั้นเข้าในพระคลัง แลถ้าเจียคพานไซ้ ก็ให้
 คืนแต่เปลอกเครื่องนอกให้ แลครนเครื่องในเจียคนั้นในพานนั้น เป็น
 ของชีพ้อพราหมณ์อย่าเอาไปเข้าพระคลังแล เครื่องในนั้นเป็นสินรอน
 ชอนิจสุนญาชาติ ฤาสินทาน ย่อมพลอยเกิดอำไภยโทษแล

อนึ่งโสคมาตราหนึ่ง พราหมณ์ชีพ้อทั้งหลาย ผู้มียศถาศักดิ์
 มิได้ ฤาใต้ของพระทานแลมีใต้ของพระทานกัถิ แลเสียสิ่งใดทรัพย์
 เงินเครื่องสุวรรณพัคคัสินทานแห่งชนราษฎรอวยให้กัถิ ฤาสร้างมนทก
 นกสัพสรรพเครื่องอาวุธสรรพายุทธกัถิ แลชีพ้อทั้งหลายอนมีใต้มี
 ยศถาศักดิ์กัถิ ฤาหาชฎาทานสังวาลย์มิได้กัถิดังนี้ แลเดิงแก่อนิจกรรม
 ตายแล้ว ฤาพระมหากษัตริราชทำวพระยาผู้ใด ๆ ให้พิจารณาเอา
 เครื่องกล่าวมาแต่ก่อนทั้งนี้เป็นของหลวงมิได้เลย เพราะเหตุชีพ้อทั้ง
 หลายสร้างสมเอง ถ้าวพระยามหากษัตริราช แลกรมการผู้ใด ๆ
 แลมีพงชงถอยคำอันเรากล่าวมานี้ ก็เกิดอำไภยโทษอันตราย แลฤา
 ผู้ทำทรยศถอยอายุแล เหตุว่าทรัพย์นั้น เป็นนิจสุนญาชาติ

อนึ่งโสค ฤาพระเป็นเจ้าอยู่หัวกล่าววบ้นชวรไว้ มาตราหนึ่งโสค
 ฤาพราหมณ์ผู้ใดแลชีพ้อทั้งหลายดังนี้ ฤามีพรตสังวาลย์แลชฎาทาน
 โปกทวักกัถิ ชเมื่อนว่าหาสังวาลย์ชฎาทานมิได้กัถิ ฤาพราหมณ์ตนนั้น

อุปราชแห่งนครแห่งบรมกระษัตริย์ แลเป็นอาทรรย์แห่งพระเอกราชกิติ
ฤๅมิได้พลากพลังในกิจราชการ แลเลมิตในโทษ ๒ สถาน ดังนี้ ฤๅ
บุคคลใด ๆ แลหัวเหม็นผู้ใด ๆ

ฤๅเสนาบดีแลอธิบดีอำมาตย์ ฤๅธำมรงค์คายน แลเสมีนอำเภอนาย
นายที่ แลหัวเมืองผู้ใด ๆ ฤๅจักษุอาคมฤๅไสยไทยแก่พราหมณ์ผู้เป็นครู
แลอาจารย์กิติ แลช่พ่อช่มนุมนตนใดดังนี้ ฤๅผู้มียศถาศักกิติ ฤๅหา
ยศถาศักกิติมิได้ แลให้ประทวนผูกเท้า ฤๅว่ากทำโทษโยงแขวนให้
ถูกลากตกลงชกตบดังนี้ เช่นพรตไสตมลทิน เป็นเทียงแท้ แลถ้า
ห่อชฎาพรตช่อชฎาทานไสตมฤๅพรตเศรัหมอง เป็นแท้จริงแล
แลมีผู้ใดให้ทำโทษเห็นอพรต แก่โหรตาจารย์แลช่พ่อทั้งหลาย ครู
อาคานมช่มนุมน พราหมณ์ช่มนุมน พญาริย ฤๅผู้ใดทรงสารนังคนอง
ต่างพระโอบุชู้ เข้าสังกตในมณฑลพิธิ ฤๅผู้ใดต้องการมงคองใหญ่
สำหรับแผ่นดินสลักษณ ฤๅอธิบดีแลพระยาฤๅอำมาตย์ผู้มียศถาศักกิติ
แลหายศถาศักกิติมิได้ ให้กระทำซึ่งโทษแก่ช่พ่อทั้งหลาย อันเรากล่าว
มาแต่หลังนั้น ดังนี้ช่อหณไสตพรตเศรัหมอง อย่าทำการมงคองเลย
ถ้าให้ตั้งการกทำมงคองพิธิสำหรับแผ่นดินในเสนามณฑลไซ้ ย่อมเป็น
ห็นศุขทุกอัน ฤๅเกิดอภัยภัยแก่แผ่นดินต่าง ๆ กันแล ฤๅพราหมณ์ช่
ทั้งหลายแลช่มนุมนกิติ ผู้เป็นต้นการตั้งสถนดังนี้ ฤๅตัวเบญจธาคูแห่ง
ช่พ่อคชหนึ่งเรากล่าวมาดังนี้ ให้ โยงแขวนแลประทวยทุไสความเคียด
กิติ ฤๅถูกต้องสูตรมณคินแต่ตนหนึ่งกิติ แลยังเช่นพรตพรตสูตรมิได้
ในสามคณนนักคิตดังนี้ ฤๅห้ามการมงคองในเสนามณฑลถานทนนแล

๑๒๖
 ๑๒๗
 ๑๒๘
 ๑๒๙
 ๑๓๐
 ๑๓๑
 ๑๓๒
 ๑๓๓
 ๑๓๔
 ๑๓๕
 ๑๓๖
 ๑๓๗
 ๑๓๘
 ๑๓๙
 ๑๔๐
 ๑๔๑
 ๑๔๒
 ๑๔๓
 ๑๔๔
 ๑๔๕
 ๑๔๖
 ๑๔๗
 ๑๔๘
 ๑๔๙
 ๑๕๐
 ๑๕๑
 ๑๕๒
 ๑๕๓
 ๑๕๔
 ๑๕๕
 ๑๕๖
 ๑๕๗
 ๑๕๘
 ๑๕๙
 ๑๖๐
 ๑๖๑
 ๑๖๒
 ๑๖๓
 ๑๖๔
 ๑๖๕
 ๑๖๖
 ๑๖๗
 ๑๖๘
 ๑๖๙
 ๑๗๐
 ๑๗๑
 ๑๗๒
 ๑๗๓
 ๑๗๔
 ๑๗๕
 ๑๗๖
 ๑๗๗
 ๑๗๘
 ๑๗๙
 ๑๘๐
 ๑๘๑
 ๑๘๒
 ๑๘๓
 ๑๘๔
 ๑๘๕
 ๑๘๖
 ๑๘๗
 ๑๘๘
 ๑๘๙
 ๑๙๐
 ๑๙๑
 ๑๙๒
 ๑๙๓
 ๑๙๔
 ๑๙๕
 ๑๙๖
 ๑๙๗
 ๑๙๘
 ๑๙๙
 ๒๐๐

๑๒๖
 ๑๒๗
 ๑๒๘
 ๑๒๙
 ๑๓๐
 ๑๓๑
 ๑๓๒
 ๑๓๓
 ๑๓๔
 ๑๓๕
 ๑๓๖
 ๑๓๗
 ๑๓๘
 ๑๓๙
 ๑๔๐
 ๑๔๑
 ๑๔๒
 ๑๔๓
 ๑๔๔
 ๑๔๕
 ๑๔๖
 ๑๔๗
 ๑๔๘
 ๑๔๙
 ๑๕๐
 ๑๕๑
 ๑๕๒
 ๑๕๓
 ๑๕๔
 ๑๕๕
 ๑๕๖
 ๑๕๗
 ๑๕๘
 ๑๕๙
 ๑๖๐
 ๑๖๑
 ๑๖๒
 ๑๖๓
 ๑๖๔
 ๑๖๕
 ๑๖๖
 ๑๖๗
 ๑๖๘
 ๑๖๙
 ๑๗๐
 ๑๗๑
 ๑๗๒
 ๑๗๓
 ๑๗๔
 ๑๗๕
 ๑๗๖
 ๑๗๗
 ๑๗๘
 ๑๗๙
 ๑๘๐
 ๑๘๑
 ๑๘๒
 ๑๘๓
 ๑๘๔
 ๑๘๕
 ๑๘๖
 ๑๘๗
 ๑๘๘
 ๑๘๙
 ๑๙๐
 ๑๙๑
 ๑๙๒
 ๑๙๓
 ๑๙๔
 ๑๙๕
 ๑๙๖
 ๑๙๗
 ๑๙๘
 ๑๙๙
 ๒๐๐

๙๕. ๕
 ๙๖. ๕
 ๙๗. ๕
 ๙๘. ๕
 ๙๙. ๕
 ๑๐๐. ๕
 ๑๐๑. ๕
 ๑๐๒. ๕
 ๑๐๓. ๕
 ๑๐๔. ๕
 ๑๐๕. ๕
 ๑๐๖. ๕
 ๑๐๗. ๕
 ๑๐๘. ๕
 ๑๐๙. ๕
 ๑๑๐. ๕
 ๑๑๑. ๕
 ๑๑๒. ๕
 ๑๑๓. ๕
 ๑๑๔. ๕
 ๑๑๕. ๕
 ๑๑๖. ๕
 ๑๑๗. ๕
 ๑๑๘. ๕
 ๑๑๙. ๕
 ๑๒๐. ๕
 ๑๒๑. ๕
 ๑๒๒. ๕
 ๑๒๓. ๕
 ๑๒๔. ๕
 ๑๒๕. ๕
 ๑๒๖. ๕
 ๑๒๗. ๕
 ๑๒๘. ๕
 ๑๒๙. ๕
 ๑๓๐. ๕
 ๑๓๑. ๕
 ๑๓๒. ๕
 ๑๓๓. ๕
 ๑๓๔. ๕
 ๑๓๕. ๕
 ๑๓๖. ๕
 ๑๓๗. ๕
 ๑๓๘. ๕
 ๑๓๙. ๕
 ๑๔๐. ๕
 ๑๔๑. ๕
 ๑๔๒. ๕
 ๑๔๓. ๕
 ๑๔๔. ๕
 ๑๔๕. ๕
 ๑๔๖. ๕
 ๑๔๗. ๕
 ๑๔๘. ๕
 ๑๔๙. ๕
 ๑๕๐. ๕
 ๑๕๑. ๕
 ๑๕๒. ๕
 ๑๕๓. ๕
 ๑๕๔. ๕
 ๑๕๕. ๕
 ๑๕๖. ๕
 ๑๕๗. ๕
 ๑๕๘. ๕
 ๑๕๙. ๕
 ๑๖๐. ๕
 ๑๖๑. ๕
 ๑๖๒. ๕
 ๑๖๓. ๕
 ๑๖๔. ๕
 ๑๖๕. ๕
 ๑๖๖. ๕
 ๑๖๗. ๕
 ๑๖๘. ๕
 ๑๖๙. ๕
 ๑๗๐. ๕
 ๑๗๑. ๕
 ๑๗๒. ๕
 ๑๗๓. ๕
 ๑๗๔. ๕
 ๑๗๕. ๕
 ๑๗๖. ๕
 ๑๗๗. ๕
 ๑๗๘. ๕
 ๑๗๙. ๕
 ๑๘๐. ๕
 ๑๘๑. ๕
 ๑๘๒. ๕
 ๑๘๓. ๕
 ๑๘๔. ๕
 ๑๘๕. ๕
 ๑๘๖. ๕
 ๑๘๗. ๕
 ๑๘๘. ๕
 ๑๘๙. ๕
 ๑๙๐. ๕
 ๑๙๑. ๕
 ๑๙๒. ๕
 ๑๙๓. ๕
 ๑๙๔. ๕
 ๑๙๕. ๕
 ๑๙๖. ๕
 ๑๙๗. ๕
 ๑๙๘. ๕
 ๑๙๙. ๕
 ๒๐๐. ๕

ทหารแห่งท้าวพระยา ฤๅชกมลล่างพระเทวารูปให้หักท่ามลายเสียกิติ
 มล่างสถานอารามสิทธศักดิ์กสิหลักแผ่นกนกศักดิ์ ฤๅมล่างสุขุมภวนารถ ฤๅ
 ท่ามายาศึกษิตต่อแผ่นกน ฤๅสักท่าลิกขิตเทียมชองเหนืออักษรศักดิ์ แล
 ทสายผสมปลงชตาทาน เกินงำร่าแลกล่าวกายกลอน ฤๅสวตสังวัธพระเวท
 กงน ฤๅจารทานพราหมณ์ ช้อหนดโสศ ฤๅให้ทำโทษแก่พราหมณ์ชพอ
 ผู้นั้น กงน เป็นอันแท้จริงแล ฤๅให้ทาระกรรมผูกแขวนคินไว้สามวัน
 ในหน้าพระแล้วให้ปรทวนด้วยไม้ไผ่ จงได้ ๓๐๐ แลให้นิราศสันโดยชพอ
 ผู้นั้นให้ไปอยู่ในสถานแห่งอื่น อย่าเขาเข้านั่งในวิธิการเลย กงนประการ
 หนึ่ง ฤๅพระให้เปนปลงพรตสังวาลัย ผ่าชตาทานซึ่งผู้นั้นทรงเสียแล้ว
 ส่งให้แก่นายเพชฌฆาฏ ฤๅให้ส่งโทษกงน ผูกท่ามกลางตัว เขาเข็ด
 เกี้ยวแขวงชยางชเวนไว้ ในหน้าสถานพระจงได้ ๓ วัน แล้วถ่วงลงใน
 มหาสมุทรให้ไปไสยงเนียรในลำน้ำกอสูรโทษแล กงน ฤๅทำลิกขิตเทียม
 ชองเหนืออักษรคจเรากกล่าวมาแล่นั้น ให้ปอกเสียประการหนึ่ง
 ฤๅตทมิอเสียแลกงน ฤๅทรงพระเมตตาใช้ ให้ตัดด้วยรากคหมักไม้ไผ่
 จงได้ ๓๐๐ ให้ใหม่เอาทองแดงจงได้ ๘ ล้าน ๘ แสนแล วิกหนึ่งเล่า
 ให้ใหม่ทองแดงจงได้ ๘๘๐๐๐ แล้วให้เอาไปทุ่มลงในพระมหาสมุทรแลเหตุ
 ว่าสินชพอไซ โศเภของท่าน เป็นอันแท้จริงแล ฤๅให้สันโดยชขจาก
 เส้ามณฑลเมืองนั้นอย่าให้อยู่เลย ฤๅท่านทั้งหลายอย่าฟังปราถนา
 เอาชพอตนนั้นเข้านั่งในวิธิการ ฤๅมีพรตสังวาลัยชตาทานกิติ หาพรต
 สังวาลัยมโกลกิต STUDC ฤๅผู้ทำทุจริตกงน ฤๅพระเป็นเจ้าบณฑูรไวคกงน
 ฤๅพระพิศณุราชา อย่าฟังสงไสยเลย

อนึ่ง โสภ ญาพระเป็นเจ้าอุปัชฌาย์พระโหว่ มาตราหนึ่ง โสภ ญา
 อำมาตย์ผู้มียศถาศักดิ์ พุทธอำมรลงแลภูคาษ ญาเสมียนแลหวั ญา
 จินสรังวิลันดา แยกไทยนานาประเทศต่างภาษาก็คือ ทำโทษแก่ชัพ่อ
 พรหมณ์ คุงหนึ่งเรากล่าวมาแก่หลังโพนตงัน ญาทุขัตติด้วยไม้ค้อน
 ด้วยตระของกัวยอิจูเจิงหัวแตกเลือดตกสังวาลย์ขาด ซกาทานโพกหัว
 ตกกัค หนึ่งชัพรหมณ์ก่งหลายตงันไซ ให้ชัคหลุมซึ่งโลहितตก
 กว้าง ๔ ศอก เอาทองนพคุณใส่ลงจงเต็ม แลถามีไต ให้เอาลวดทอง
 เก้ารอย ลวดเงินเก้ารอย แลให้เชิญเทพดาทั้ง ๑๖ ทิศแล้ว ให้ผู้
 นั้นปรญากิจ ให้แลสิ่งละรอยซึ่งกล่าวมาแล้วแต่หลังนั้น แลให้เอา
 โลहितไปท่มในพระมหาสมุท แลให้สันโศษผู้นั้นไปถ่วงในพระมหาสมุท
 แลถอนเสาเรือนบุกลลผู้นั้นท่มลงใน อย่าให้ อยู่ในวงชัคกระษัตรา
 นิราชแลพระพิศณราชอย่าสงไสยเลย แลกกล่าวขัณทรไว้ แม้น
 วิวาทของคัคแลไต พิจารณาในโรงศาลแลอำเภอแขงหัวเมืองกัค อย่าให้
 อุตมรังผู้ทรงสำนวนเรียกเอาคำวิธชาคำถามคำชั เหตุว่าชัพ่อ ญา
 อปรถมว่าอย่าฟังเอา

อีกพนัน พระเจ้าขัณทรก่งัน (ฉะบับขาด) ญาทาวพระยา แล
 เสนาบดีผู้มียศถาศักดีนาสงแสนคำแสนกัค ญาโสคผู้ใด ๆ ทอดความ
 ไซ้แก่ชัพ่อผู้มีพรตให้ตองอฉิกรณ ซอว่าจาสัทรแล จะเอาชัพ่อคนนั้นเข้า
 มงคลการมีไต แลญาชัพรหมณ์ผู้นั้นต่อวาจาสำนวนด้วยท้าวพระเสนา
 บคผู้มียศถาศักดี ญานาส่งแสนคำแสน แลทวยราชฎีกตุมภกัคทั้งหลาย
 ราชชาชนผู้ใด ๆ สูงกัคแก่ชัพ่อผู้ต่อสำนวนนั้นแล้ว ญาชัพ่อผู้นั้นตำสำนวน

แลพิรุณในคฤหาสน์เป็นโจรลักทรัพย์กัก ^{๔๕๕} แหว่งพันดด้วยไม้ด้วยสาก
 แดกสาหัตถ์มีเงิงตาย แลโคกระบือ ฤาเยกไก่ ฤาข้างม้าหมูแพะ แล
 ฤาสรรพเครื่องเงินทองพัสดุสิ่งใด ๆ ฤาแพ่งแก่เจ้าของสนธิแล้วให้ใหม่
 ชีพื่อพราหมณ์ผู้นั้นโดยทุนสินแลจะใหม่เอาเงินทองใช้ ท่านกล่าวว่
 สินชีพอเป็นสินทาน ช้อสินสุญาบาทเป็นไฟ เพราะได้ด้วยของท่านมีพิง
 ให้เอาเงินนั้นเป็นหลวงเข้าในพโกษพลึง แลใหม่เอาจ่ายราชการสิ่งใด
 กัก ฤาพระยาแลอธิบดีเสนามนตรี แลหัวเมืองอำเภอนายที่ใด ๆ กัก
 อย่าพิงใหม่เอาเงินของชีพื่อพราหมณ์ ผู้พรอคคแพ่ง ล้านวนเลย แลให้
 ใหม่เอาทองแดงตามทุนอันกล่าวหาแก่กันนั้น แลให้ตั้งทุนซึ่งหาแก่
 กันลงใหม่ตามบันดาคักกตินา ๓๖๐๐, ๒๕๐๐, ๓๕๐๐, ๓๕๐๐, ใหม่เอาเป็น
 เขยก้อทุน แลให้ตั้งนาคักกติลง เอาโรหะธาคูฝ่ายแม่ ๗ ฝ่ายพ่อ ๗ ผสม
 เขากันเป็น ๑๕ ฤาจักทสมวาร รูปปรานายามจึงคุณคักกติผู้นั้นทุกถาน
 เป็นเขยก้อทุน ตั้งนแล ๒๐๑๖๐๐, ๓๓๕๕๐๐, ๖๗๒๐๐, ๗๘๕๐๐, จึงเอาทุน
 สินขวกเข้าเอาเขยก้อรูปคุณ เอา ๒ ทหาร ลัพภเอาเป็นทองแดงส่วนทุน
 แลตั้งต้นส่วนทุนนั้นลง เอาเนาพรคุณมาคุณ แลเอาโสศยุ ๒ ทหาร
 ลัพภเอาเป็นทองแดงสินใหม่ ตั้งสินใหม่ เอา ๒ ทหารลัพภเอาเป็นทอง
 แดงส่วนพิไนย ตั้งส่วนพิไนย เอา ๒ ทหารลัพภเป็นทองแดงส่วนลวดคหนึ่ง
 ตั้งส่วนลวดคหนึ่งลงเอา ๒ ทหารลัพภเป็นส่วนไม้หวาย แลศิริผสมทั้งสิน
 ใหม่พิไนยค่าลวดคหนึ่งไม้หวายทั้งนเอาไปท่มมหาศ๐๕๖๔ ๕๖๔ อย่าเอาเป็น
 หลวงจ่ายราชการ แลอย่าเอาเป็นมาตราयरโชน์เลย

อนึ่งโสศ พระเจ้ากล่าวขัตติยราชไว้ ฤๅกระษัตริย์พระยานาheimin
 พระหลวงปู่ศุขมกรมการ แลหัวเมืองอำเภอนายท แลขุนheiminna
 ๘๐๐, ๖๐๐, ๕๐๐, ๔๐๐, ลงถึงนา ๓๐๐, ๒๐๐, ๒๐, ๑๐ ไร่แลไพร
 มีครัว แลนาไร่หนึ่งก็ ทอดอธิกรณ์ไซ้แก่ชื้อพราหมณ์ผู้มีพรตแลชื้อ
 ผู้หาพรตมิได้ก็ ฤๅทอดใส่ว่าเป็นโจรลักสัตว์พศุคสังของ โศกระบือ
 สรรพสัตว์น้อยใหญ่ ฤๅขามไม้ลูกผลไม้มากที่ออกด้วย หน่อไว้
 ลุกกัก ผู้มีศกแลหาคักมิได้ แลทวยราชวรทั้งหลาย ฤๅเที
 พาลกล่าวโทษแก่ชื้อพ่อทั้งหลายว่าชื้อกตลกกัก แลโจทว่าให้แลมิให้กัก
 แลฟ้องเจ้าชื้อพ่อผู้นั้นโรงศาลให้ต้องวาจาโสศมลกิน แลชื้อพ่อผู้มีพรต
 กักชื้อนะแก่สำนวนแก่โสศแลพรุชชน ฤๅนานาประเทศพิรุณแล้ว แล
 ชื้อพ่อผู้มีพรตชนะสูงกักในสำนวน ฤๅว่าโสศแลสืบสองภาษาพิรุณจริง
 แล้วไซ้ หรือให้ปรับใหม่ผู้นั้นโดยยศถาศักกิตี กิ่งนี้

แลพระเป็นเจ้ากล่าวขัตติยราช คั้งนี้อย่าให้เกรงกลัวว่าเป็นกระษัตริย์
 พระยาheiminมียศถาศักกิตี เป็นวาทอมรงแลเป็นแห่งญาติคิดเกรงใจ ว่า
 มีเงินทอง เม้นหายศักกิตีมิได้กัก ให้ลงโทษผู้นั้น โดยขนาดแล
 ฤๅตัดด้วยหัวฉมกไม้ ไม้ ๕๐ ที่ แล้วให้ตกลิน ฤๅให้ถอกกลาง
 เส้าเรือนแห่งผู้ทอดอธิกรณ์ใส่แก่ชื้อพอนั้นแล ใ้ใหม่ผู้นั้นตามสาบทษ
 แห่งผู้นั้นโดยขันตาศักกิตีถานา ๓๐๐๐๐ ถ้อยลงถึง ๓๖๐๐ ไปถึงนา
 ๘๐๐ แล ๒๐ ไร่ไพร่มีครัวจนถไรหนึ่งกัก ใ้ให้ตั้งพรชผู้นั้นลง เขา
 โรหะทวาร ๑๔ คุณเป็นทนต์ไว้ก่อนแล้ว เขาทนต์สิบหก เขา ๕ คุณ

เอา ๒ หาร ลัพภ์เอาเงินต้นทุนแล ^๕คังนี้ ^๕คังทุนลงเอาเนาพรคุณ ๘
นคุณเล่า เอาโตโย ๒ หารลัพภ์เป็นเงินสินไหมแล ^๕คังสินไหมเอา
๒ หารลัพภ์เป็นเงินพิในยลงเอา ๒ หารลัพภ์เป็นลวคหนึ่ง ^๕คังลวคหนึ่ง
ลงเอา ๒ หารลัพภ์เป็นส่วนฉมกไม้ ไม้แล ๗

พระเป็นเจ้ากล่าวขณะทรวัวว่าชัพพอพราหมณ ^๕ชัพพอละตน ๆ
องคัมหาพรหม เป็นอันเที่ยงแล ฤทธาครุเป็นทัพ่านักเกิดใน
ปฐมก่อน แลผู้มีโตยาเกรงนั้น ฤทธิให้ลงโทษใหม่โดยขนาดแล
ชัพพนั้นเสียให้ออกจากมณฑลเมืองนั้น ให้ไปอยู่แผ่นดินอันฝ่ายสมท
หนึ่งแล อย่าเกรงใจว่าท้าวพระยานาheiminแลผู้เป็นนายมีศกาศักดิ์
เลย คุ้มชัพพนั้นมิขลอแก่ชัพพอ แลในเทवासาสนา แลผู้มีโต คคชัง
จะทกษณาทานแก่ชัพพอนั้นจึงคุheimin แลสินไหมนั้นให้แก่ชัพพอผู้ชนะ
คคชังสิน อย่าเอาไว ใช้ราชการเป็นประโยชน์แก่อธิปัตย์ในเมืองนั้นเลย ๗
เมื่อจะใหม่ ให้กทำคังนี้ คุงใหม่โทษชัพพอให้แก่โสต คุ้มประการ
คังนั้นแล ถ้ามิได้ปากได้สินแปลงเป็นเขยให้แก่ชัพพอผู้นั้น ๑๐ ถ้า
ปรานี ๑๕ คังนี้ เป็นแท้จริงแล ถ้าให้สินไหมแลวกคค ค้าได้
ปากสินแลวกคคโคแล้วไซ ให้เอาส่วนปรายาจิตแก่ผู้พิรุคคคคคนี้คุ้ม
โคแล้วให้ส่งให้แก่ชัพพอองคณนี้ ให้สตาปรนายกพรยา ฤทธาตายิกโย
ทำคุ้มทองค้ำ ๑๐๐ สรเส้นกนทลทองค้ำ ๑๐๐ หัวทองค้ำ ๑๐๐ ทา
หลยขนนกคามทองค้ำ ๑๐๐ ทนทังคุ้มทองค้ำ ๑๐๐ ฤทธองภาธม
คุ้มเงิน ๑๐๐ เป็นครอยกพรตส่งให้แก่ชัพพอผู้ชนะคคคคคนี้แล ถ้าเมตตา
ปรานี เสมอสิ่งแล ๒๕ คังนี้เป็นแท้จริงแล ถาคกรขอ ฤทธาเอะกคค

เจ้าประหยัดใช้ให้ใหม่คุ่มีพรตแล เขาค่าปรายาจิตด้วยแลสิ่งณ

๓๐๐ ถ้าปราณีเอา ๒๕ เป็นทองคำคั่งนั้น ฤาพระเป็นเจ้ากล่าวด้วยณศู
คั่งนบุคคลทั้งหลาย แลท้าวพระยาเสนาบดีจตุมนตรีทวยราษฎร์ทั้งหลาย
อย่าสงสัยเลย

อนึ่งโสค สมเด็จพระเป็นเจ้าอยู่หัว กล่าวด้วยณศูว่า มาตรา
หนึ่งโสค ฤาชีพพรหมณ์ทั้งหลาย ฤาบุคคลโสคผู้ใด ๆ ใน ๑๒ ภาษา
กิติ วิวาทแก่กัน แลทำหนังสือร้องแก่เสนาบดีให้ วิจารณ์ช่วยเรียก
เอาทุนส่งให้แก่เจ้าของ แลไปร้องในกรมใด ๆ กิติ แลเจ้าของคนนั้น
ให้สรวุอำมร เจ้ากรมช่วยเรียกสัจสิ่งของเงินทองรูปพรรณแลม้า
ช้างโคกระบือข้าหญิงชายส่งให้ กิติ เจ้ากรมบังคับให้วุฒำมรหมาย
ลิกขิตไปถึงผู้จำเลย แลเกาะมาวิจารณ์ ให้ส่งรูปพรรณทาสหญิงชาย
เงินตราช้างม้าโคกระบือสัตว์อาวุธยุทโธปกรณ์ใหญ่ เครื่องเงินเครื่องทอง
เครื่องนากิติ แลให้ส่งชายหญิงพวกเพื่อนมากน้อยเท่าใด ๆ กิติ
แลโสคชีพผู้เป็นจำเลย รับโฉนดไว้แล้ว แลลิกขิตมาถึงวุฒำมร
เจ้ากรมในสองวันสามวันกิติ ว่ามิไต่อยู่ด้วยมิไต่เอาไว่กิติ แลโสค
หญิงชายผู้ใด ๆ แลชีพจำเลยบอกมาว่าจะส่งมิได้ใช้ แลวุฒำมร
เจ้ากรมผู้นั้นเอาลิกขิตแห่งจำเลยผู้บอกมา เขาเจรจาต่อด้วยผู้ตักทิกขิต
ให้ว่ากล่าวคั่งนี้ ผู้ตักทิกขิตว่ากล่าวตักทิกขิตว่า ให้โจทชนำเอาสรรพเครื่อง
สิ่งของแล ฤาชายหญิงพวกเพื่อนซึ่งจำเลยแปลเสียทงนน พงเอา
ทานขนแก่โจทไว้ก่อน ให้โจทชนำผู้คุมไปเอามาวิจารณ์ตามคดีเดิม

แลให้จำเลยออกมาแจ้งกิจตามลิกขิต ซึ่งจำเลยออกมาแก้วาทจำมวง
เจ้ากรรมนั้น

อนึ่งโสท ส่วนสินของทั้งนั้น ฤาพวกเพื่อนชายหญิงแลลูกเมีย
ข้าคนญาติหลานหลิน เสมียนยาวไพร่ คนักแลสหาย ซึ่งจำเลยแปลเสีย
แล้วแล ฤาโจทแลเจ้าทุกชักนำเอาได้ ในกำหนด ยังมีพันในพิจารณา
ก่อน เจ้าทุกชักนำวาทจำมวงผู้คุมไปพบสรรพสิ่งของชายหญิงซึ่งจำเลย
แปลทั้งนั้นแล ถ้าได้ฤารูปพรรณกำไลขันทูกี้ ฤาไค้ของนั้นมาแต่
เรือนลูกหลานญาติชิดห่าง เสมียนหัวไพร่กี้ ฟังพิจารณาว่าหญิงชายนั้น
สมรู้ร่วมคิดด้วยจำเลยคนนั้นแล ให้ใหม่ผู้เอาสิ่งของไว้นั้นถึงทนต์ซึ่ง
ฟ้องแก่จำเลย แลเอาหญิงชายจำเลยคนนั้นเป็นพริฐข้อหนึ่ง แลเห็น
พิภกเอาสรรพของโจทไว้แน่นแลให้ประทวย ๑๕ ที ให้ปรับจำเลยผู้นั้น
ถึงทนต์ซึ่งกล่าวฟ้องเท่าผู้ปรับของฝากไว้นั้นแล ดังนี้ ถ้าโจทนำกระลาการ
ผู้คุมไปจับได้ สิ่งของสรรพสิ่งใด ๆ ในเรือนจำเลย ๆ เอาไว้เองใช้ เอา
เป็นตัวพิภกสินใจไว้แน่นแล ฟังปรับเท่าทนต์โจทกล่าวนั้น แลยกทนต์สิน
ถึงหนึ่งไว้เป็นส่วนโจทก่อน ถึงหนึ่งนั้นปรับเอารอบหนึ่งเป็นอาชญา
แลค่านัยแลใหม่รอบค่านัยเป็นส่วนผู้คุม แลทนต์สินถึงซึ่งตั้งเป็นอาชญา
คงแก่โจทเล่า แลให้เบิกเสียอย่าว่าคตินั้นเสียไป

อนึ่งโสท โจทชักนำผู้คุมกระลาการไปเกาะไค้ชายหญิง ฤาโสท
พราหมณ์ชพ้อผู้เป็นพวกเพื่อนแห่งจำเลยสมคบทำร้ายของจำเลยแปลเสีย
โจทชักนำเกาะไค้ ถามปรับสมฟ้องคำโจท ให้เอาผู้นั้นเป็นเจ้าเข้าร่วม

คิดด้วยจำเลยแล รัยว่ายุว่าคำตรรัว่าแทงด้วยไมเหลยมมหาเหลยมมิได้
 กติ ทังด้วยไม อัญด้วยไมก่อนต้องหวัแตกชาหักแลฟกซ้ำ รัยว่าเฮา
 สรรพสิ่งของสิ่งใดไว้ กติ คักด้วยตระกูลของ สับพันด้วยคายแลพราจอบชวาน
 ฤงด้วยสิ่วแทงด้วยหอกง้าว เกยวสับด้วยขอ สรรพเครื่องอาวุธกติ
 ล้าหากมิถึงตาย เป็นทกเคี้ยวด้วยจำเลย ฟังพิจารณาเม้นเป็นสหาย
 ญาตีห่างกติ ฤาเพื่อนบ้านแลคนอนกติ ว่าเป็นธาตุเคี้ยว เสมียนร่วม
 อุตธรณด้วยจำเลย แลฟังให้ชกถามจงเป็นสตัยตามฟ้องโจทแล ถ้า
 ผู้สมคยจำเลยรัยตามฟ้องโจทคังนั้น ถ้าพิรุชในชทงโต ให้ปรทวย ๒๕
 ที่ ให้ปรยผู้ร่วมรัสมคยด้วยจำเลยคังนี้ ถ้าเฮาแต่สรรพเครื่องสิ่งดินเงินทอง
 ทาษหญิงชายไว้ไว้ ปรยคังทุนโจทคังนั้น ฟังทำตามบทก่อนจง
 ทกประการเกิด ถ้ามิไคสมรั่วมคิก แลเหตุว่ารัยแต่สรรพสิ่งดิน
 เงินทองทาษชายหญิง ช้างม้าเฮาไว้ ในบ้านถเรื่อน เช่นแต่ลเมิต มิได้
 ชกถามจำเลย เป็นขापกรรมแห่งผู้้นแล แลเนอคิดคังนั้น ให้โจท
 ว่าคอกด้วยจำเลยเสียบไปเท่าเสีจล้านวน ถ้ายอมให้ใส่ด้วยพระธรรมสาตร
 แผ่งอาญาธรรมฉกรณ มโนสาเรคยเคี้ยว ถ้าโจทลคทุนแก่จำเลย
 ให้เฮาตามสมัคลคแก่กัน แต่อาญาแลพิในขค่านขฤชาคังนั้นเต็มอยู่
 ออย่าฟังปลคเลย

อนึ่งโสค ถ้าเหตุในระหว่างกลางวัน ถิบคชกฟกซ้ำแตกหัก
 สับพันด้วยอาญาเหล็ก ขากแตกด้วยไมด้วยอัญเป็นสาคัก โลหิตคก
 มิถึงตาย โจทต้องเป็นนคิรขาล พระบัณฑูร กล่าวเป็นชาญ์ในแล ถ้า
 ร้องให้เรียกผู้ออกรุก เพอแซงช่วยถิบคพันแทงมิเป็นพวกเลย เม้นเรียก

ให้ส่งคุณเคี้ยวแล ถ้าให้ส่งจำเลยแปลมาให้เอาทานขนแก่จำเลย แลให้
 โทษักนำเอา ถ้าชักนำผู้คุมตลาการเกาะไต่ตัวผู้ช่วยทำช่วยตีทำร้าย
 จำเลยนั้นได้ แลชักถามผู้ช่วยทำร้ายมีรับให้ตี ๓๐ ทีจึงชักถามให้
 ยืนคำ ถ้ารับเป็นคำสองแมนแล ให้ประทอย ๕๕ ทีเล่า ใน ๓ วัน
 ถ้ารับจริง ให้ยืนคำหลังร่วมด้วยจำเลย ถ้าร้องว่าเขาสรรพสิ่งของ
 อันใด ๆ ไว้ด้วย ถ้าผู้สมคบร่วมรู้นั้น เป็นทกเคี้ยวจำเลยเป็นแท้จริง
 ถ้าพิรุณแมนแล ถ้าให้ประทอยผู้สมคบร่วมรู้นั้น ๕๕ ที ถ้ารับว่าตีชกถีบถอง
 ตบที่อกด้วยอิฐสี่พันฟลกซ้ำคำเป็นสาหัก ไหมงักจำเลย แลให้ตัดปาก
 ถ้าคำตถีบเมฆท่าน ถ้าพราหมณ์ชพอทั้งหลายให้ตกดินสิ้นมือผู้สมคบ
 ร่วมรู้ด้วยจำเลยนั้น ถ้าแปลปากสิ้นมือผู้ร่วมคิดด้วยจำเลย ไหมงเป็น
 ทองแดงกิดเป็นเงิน ๕๕ นั้น ให้ตั้งจักรไสต ๕ เอาเขญจสิกยิวห้า
 คุณทหนึ่งตราไว้ แลตั้งตรมุลทวาร ๓ เอาเขญจสิขัสอรเสียง ๕ คน
 ไหมงเป็นเงิน ๑๕ ฎกันให้ตั้ง ๑๕ ลงเอายิวโอย ๆ หารลพิภเอาเป็นส่วน
 ปรากิต ๗ ฎกัน ส่งให้แก่ชพอผู้ โทษพราหมณ์นั้นคนผู้เป็นเจ้าทุกซ์
 นนแล

อนึ่งไสต คือชพอพราหมณ์นั้นเป็นจำเลยสมคบกิด ถ้ารับ
 เป็นสรับนี้ ให้ไหมงเอาทองแดงท่มลง อย่าเอาจ่ายราชการเอาเป็น
 อาตมาประโยชน์เอาเข้าในโกษฐูพระคลังหลวงเลย

ศิริศกมคคคิเรก ๑๒๑๘ ศกวัน ๕ ๕ คำ ประกอบด้วยตรวาว
 คคค ๓ มีจุลศักราช ๒๕๘ ระกานพศก (๑) สมเด็จพระพุทธเจ้า

(๑) ปีระกาลงตุกทั้งมหาศักราชแลจุลศักราช แต่เป็นครั้งพระร่วงสุโขไทย

อยู่หัว สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
 ไตรรัตน์ปราสาท โดยทักษิณพระราชมณฑลเพชร ตรัสด้วยสมณม
 ติทั้งหลายอันมาแต่เมืองศรีธรรมราช ทำฎีกาให้ขุนพิพัฒน์ราชโกษา
 ปลัด เจ้าขุนหลวงพระคลังศรีราชโกษาธิบดี ถวายบังคมกราบทูลพระ
 กรุณา แต่พระบาทสมเด็จพระพุทธเจ้าอยู่หัว ว่าขนมลนาย
 ติออกไปทำราชการในเมืองนครศรีธรรมราชก็ดี ขนมลนายที่อำเภอ
 สี่พระอภัยคณแขวงจังหวัด ขนแก่เมืองนครศรีธรรมราชก็ดี มีลูกเมีย
 พรรคพวก ข้าพระพุทธเจ้า (๑) สมณมทั้งหลาย แลมีคึกเขิกสำสวน
 ไร่นาพิททากินอยู่ณที่เล่นทุบาย แลหัวเมืองอำเภอแลกรมใด ๆ แลเอา
 ด้วลูกเมียพรรคพวกข้าพระพุทธเจ้าไปพิจารณาในโรงศาล ได้ถามเรียก
 เอาเงินค่าเกาะเชิงประกัน ค่าส่งสำนวนค่านำบายูชี ค่าฤชาค่านัย
 อาญา แลหัวสมุดอากรเชิงเรือน คำนันคินหัวสำสวน แก่ลูกเมีย
 พรรคพวกตัวข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลายผู้เป็นสมณมแลชพอทั้งหลาย ผู้มี
 ยศถาศักดิ์ทายศถาศักดิ์มิได้ ให้เสียวิตรกรรมนิยมพระพุทธเจ้า คดี
 กิ่งนี้ ข้าพระพุทธเจ้าขอกราบทูลพระกรุณาให้ทราบพระหฤไทย จึง
 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงพระกรุณา
 มีพระราชโองการ ตรัสแก่ขุนพิพัฒน์ ราชโกษา ให้แต่งพระกำหนดแล
 พระธรรมสาคร ให้แก่ชพราหมณ์ทั้งหลาย ว่าซึ่งลูกเมียพรรคพวกช
 พอพราหมณ์ทั้งหลาย มีคดียังใด แลเบียดคินสำสวนแลสำสวนเรียก
 ไร่นา พิตทากินอยู่ที่ใด ตำบลใด หัวเมืองใด ณที่เล่นทุบายบ้านที่

(๑) คำว่า ข้าพระพุทธเจ้าตอนนี้หมายความว่า คนพวกข้าพระ

กรมใดๆ แลฤาชนมุลนายอันออกไปทำราชการก็ดี แลพระยานคร
 ผู้รั้ง กรมการสักคิมหาตไทย แลชนมุลนายอำเภอกุคคาช ฉำมรง
 ผู้ทรงสำนวนในนครธรรมราชกัคคิ แลเกาะกมุลกเมียบแลพรรคพวก
 ชุมนุชชีพ่อพราหมณทั้งหลายมาพิจารณา เรียกเอาเงินทองคำเกาะเชิง
 ประกันค่าถามค่าทรงสำนวนค่านำขานยชชี คำนัยฤชาอาชญาอากรเซ็น
 เรือน หัวสมคคค์จอยคคควาย มนคินหัวส่วนแลลูกเมียบพรรคพวกชุมนุช
 แลชีพ่อพราหมณทั้งหลาย ให้เสียจริตธรรมเนียมเสียไปภายหน้าเล่านั้น
 มิชอบ แต่นั้นไปภายหน้า เหตุว่าสิ่งของชีพ่อพราหมณชุมนุชชีไปเพื่อ
 เหนือโคประณมผลทานชชีว่าสิน นิสุญาทิยาท อย่าฟังเขาเข้าใน
 พระโกฐนัพระคสังของหลวงจ่ายราชการเลย เถียงอาตมาประ โยชนั
 เองเลย แลทรงพระกรุณา มีพระราชโองการ ให้ขุนพิพัฒน์ราชโกษา
 แลมหาราชครูแต่งพระกำหนด แลพระธรรมสาตรให้แก่ชุมนุชชีพ่อ
 พราหมณทั้งหลาย ตามอคคถะพระยาพิ คัมภีร์พระธรรมสาตร แล
 สมเด็จเจ้พิตรพระพุททเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณา มีพระราชโองการตรัส
 ต่อหน้าขุนไตรโลก เหมินชทาธรรยก เหมินสักขิฤทธิ เหมินราชบาล
 แลหัวพันนายแวงอันนั่งเฝ้า สมเด็จเจ้พระบาทแห่งนั้น

อนึ่งโสด สมเด็จเจ้พระพุททเจ้าอยู่หัว องค์นารายณ์ รามาริยคค
 ทรงพระกรุณาโปรด ให้นำยคัารวจคนในจิตเอาชาวส่วยชาวชางชาย
 หลึง ๒๐๐ ให้พทานพญาโกษาเอาออกมาไว้เป็นข้าพระรักษาสถานพระ
 อิศวรรนารายณ์เทวาริย แลมอบให้แก่พระธรรมราย ^{02/03/2564} แลออกพระศัรวราช
 โภเบนทร์คุมไว้ ถอเครื่องพระทาน สำหรับพิธถวายพระราชกุศล แล

ทรงพระกรุณาว่า มาหาศบโชนนัการข้าทาสไพร่พะหลวงกรมการ
 ไพร่สินขานพลเมืองเสมียนแลผู้มียศถาศักดิ์ ลูกชนหัวเมืองแลไพร่ข้า
 ส่วยสองกอง แลไพร่ชาวชางชาวอาสา ตำรวจชาววังน้ำอาบน้ำสง
 ทั้งสิบสองสมัคพัน แลไพร่พุทธสาต จีนแขกไทยฝรั่ง วิลันตานานา
 ประเทศกัคคี่ คือแม่จวพองจว ข้าส่วยแลอาสาแขก ไทยบโชนแลนัการ
 ต่าง ๆ ภาษากัคคี่ ไพร่สมัคพัน ซึ่งเรากล่าวมาทงน เข้ามาสมรค
 คัวยพองจวแม่จว ข้าพระอิศวรนารายน ซพพรามหมณทงหลายกัคคี่ มี
 ลูกชายหญิงถึง ๓๐ คน ขนให้แก่แม่จวพองจวข้าพระพุทธสาต ข้าส่วย
 สองกอง ชาวอาสา บโชนนัการจีนแขกไทยไพร่สังกัคคี่ ผู้มี
 ยศถาศักดิ์ ลูกชนหัวเมืองเสมียนอาสา ตำรวจชาววังน้ำอาบน้ำสง
 ซึ่งเรากล่าวมาทงน แต่คนหนึ่ง ถามีถึง ๓๐ คนอย่าให้แย่งขนไปเลย
 ให้คงแก่ข้าพระอิศวรนารายนเช่นซพพรามหมณตามเดิมตามสมัย แม่จว
 พองจว ฝ่ายซาอิศวรนารายนเกิด

อนึ่งโสค ฎาพองจวแม่จวเดิมซพพรามหมณออกไปสมรคด้วยผู้มี
 ยศถาศักดิ์ ลูกชนหัวเมืองเสมียน ไพร่เลวแลไพร่ข้าส่วย ชาวชาง
 ชาวอาสา ไพร่บโชนนัการ ข้าพระพุทธสาต ตำรวจชาววังน้ำอาบน้ำสง
 แลจีนแขกไทยฝรั่งวิลันตานานาประเทศกัคคี่ ไพร่สมัคพันแลถาเกิด
 ลูกชายหญิงเท่าใด ๆ ให้แย่งขนแต่คนหนึ่ง แลถามีถึง ๓๐ คนมิให้
 แย่งขน ทำประคจซึ่งเรากล่าวมาทงนแต่ก่อนตงนเกิด

อนึ่งโสคมาตราหนึ่ง พระพุทธเจ้าอยู่หัว บัณชุกรศรสิริ^{๑๘๖๔} จีนแขก
 ไทยผู้ใหญ่พระหลวงกรมการผู้ใด ๆ กัคคี่ นานาประเทศกัคคี่ เกิดวิวาท

ด้วยชีพพร้าหมณ์ แลทขถองตด้วยไมคองกอนอิฐ สับด้วยอาชญา
 เหล็กอนมคมหาคมมิไค กติ ทำร้ายผลกจวานทรลากในกลางถนน
 หนทาง ท่านชมนมในบ้านบนเรือน ให้ผ้าโพกหัวตกสังวาลชาตหชาต
 กติ ตีให้หวแตกไซ ให้ไหมเอาสุวรรณกลตเกล้า ททชกนสังวาลย์
 ทอง หัวทอง ผ่าภาษาพัทธสิงณ ๓๐๐ แลถาไลहितตกให้ชคหลุม
 ฤก ๔ กวาง ๔ ไหมเอาทองนพคุณใส่ที่ไลहितตกลงงเต็ม แลถา
 มิไค ให้ปล้มณฑลเมืองนั้น ลวดเงิน ๘ รอย ลวดทอง ๘ รอย บุษ
 เทพดาพนหนึ่ง จึงพันไภยไทย สังเวชไลहितอุบาทว์ตกในเมืองนั้นแล
 พระเพ็ชรณกรรม อย่าฟังสงไสยเลย

อนึ่งไสค ส้มเค็จพระพุทธรเจ้าอยู่หัว บัณฑูรว่า มาตราหนึ่ง
 ฤาชีพพร้าหมณ์ทั้งหลายผู้ ไค ๆ พร้าหมณ์ ผู้มียศถาคักกิตหายศถาคักกิต
 มิไค กติ แลอยู่ในเกียนพรตกติ มิไคเป็นเกอนพรต คื่ออะวันอยตา
 กติ วันอนนุวอรกติ แลมิไคเป็นวันอุปอยตาคติ มิไคเป็นวันกนนุวอรกติ
 แลไทยผู้ ไคหาความใส่ไทยกติ ต้องตราให้สั่งพิจารณาแลเรียกเอาเงิน
 ทองค่าเกาะเชิงประกันค่าถามค่าทรงสำนวน ฤชาธรรมเนียมแก่บุตร
 ภริยาทาชชายหญิงอนมิไคเป็นเคิมชีพพร้าหมณ์กติ ครันเป็นทาชอยู่ณ
 บนเรือนชีพพร้าหมณ์ไซ เหมือนชีพพร้าหมณ์ ผู้นนเป็นอุปถาก
 เรียกเอาแก่บุตรชายหญิงทาชลูกเมียแห่งทชีพพร้าหมณ์ผู้นน ท่านว่า
 อยู่กลางเรือนแห่งชีพพร้าหมณ์ ชอสุญาบาทสินของชีพพร้าหมณ์
 คุงเคียว แลว่านเช่นแต่หลานลูกแต่ชีพพร้าหมณ์ผู้นนไซ ท่านว่าเพศ
 แห่งชีพพร้าหมณ์คุงเคียว อย่าฟังเอาค่าฤชาธรรมเนียมสิ่งใด ๆ เลย

อนึ่งถ้าเมียนไทยมิใช่เคิมลกพราหมณ์ก็ ท่านว่าเพนปรคัพครนพช
 หว่านลง ท่านว่าหญิงผู้นั้นพราหมณ์มณเฑาะค่าฤชาธรรมเนียมมิได้
 คุงเคียวลกพราหมณ์แล เหตุว่าเป็นเอกจิตรอันเคียวตายต่างกันได้
 ขย่าฟังเอาค่าฤชาธรรมเนียมอันใด ๆ ชื่อว่านิจสุญาบาทผู้นั้นหนีหายไป
 เนียรทุกซ์แล

อนึ่งโสคสมเด็จพระพุทธเจ้าอยู่หวัณฑุรว่า มาตราหนึ่ง ฤาชี
 พ่อพราหมณ์ทั้งหลายมีศถาคคกิตหายศถาคคกิตมิได้ กิต แลฤาชรรม
 กระษัตริพญานาเหมินเจ้าเมืองนายทนายชนอนอำเภอ ข้าหลวงพธำมรง
 ฤคาศษผู้ใด ๆ ทำทรยศแก่ช้พ่อพราหมณ์หาความใส่โทษว่าทำผิดสิ่งใด ๆ
 กิตตองพิจารณาไต่ถาม จะเรียกเอาค่านำบาญช้ค้ำค้ำนัยอาญาค้ำถาม
 ค้ำช้ทรงสำนวน ถาช้พ่อพราหมณ์สัพสาณแลบ้านไร่นาที่เล่นทบาท
 ที่ใดจะเรียกเอาสวน หัวสยคค้จอยคค้ควาย ค้ำนัยมันดินหิวสวนเชิงเรือ
 เปนของหลวงเอาเข้าในพระโกชูพระคลัง จำราชการไปเลี้ยงอาตมา
 ประโยชน์มิได้เลย เหตุว่าช้พ่อพราหมณ์สาสมเอง เปนสินนิจสุญาบาท
 ฤาว่าสินไฟ เหตุว่าสร้างไต้ผลทานเป็นปฐมอาชญาฟังให้เอา แลฤา
 ษรมกระษัตริท้าวพระยานาเหมิน ชนมลนายมนตรีพทมรงฤคาศษผู้ทรง
 สำนวน อำมาตย์หวัเมืองผู้ใด ๆ ทงนมพงค์าพระบณฑุรคองน ฤา
 นารายณ์เป็นพระเพลิงสังหารหวันาศ แลเกิดอโภยโทษผู้นั้นไปเกิด
 ยิงเนียรทุกซ์ไต้สิบสองอสงไชยชาติแล

อนึ่ง โสคสมเด็จพระพุทธเจ้าอยู่หวัณฑุรว่า มาตราหนึ่ง ฤาชี
 พ่อพราหมณ์ผู้ใด ๆ มีศถาคคกิตหายศถาคคกิตมิได้ กิต ฤาชรรมกระ

TUDC 02/03/2564

ษัตราเมืองฉิบตีผู้ใหญ่ หัวเมือง เจ้ากรมอำเภอมন্ত্রินายที่ พุทธอำมร
 ภูคาชผู้โต ๆ จับเอาช้พ่อพราหมณ์คนนั้นมาทรมณแก่ไสคมียศคักกึกหา
 ยศคักกึกมิได้ ฤททวยราชภูริผู้โต ๆ กัดแล พิจารณาว่าช้พ่อพราหมณ์
 ผิดสิ่งใด จึงใหม่ช้พ่อพราหมณ์ผู้นั้นตามคุณารูปหนักเขาสองเท่าทูน
 รอยโทษเคษนั้นไซร์ เอาแก่ผู้นั้นเอาเป็นทองแดงตามคคักความ เอา
 ทนให้แก่ไสคทำบุญกิงไว้กิง เคษเหลือนั้นท่มลงสมุทแล อนึ่งไสค
 ฤทไคจับเอาเงินพิศคูลินของช้พ่อพราหมณ์คนโต ๆ แลพาลพาไสว่ามี
 ช้อมเจ้า มีชายคนแลลูกเมียทาชหญิงชายไว้ มีทำคอกเขยักคิ แล
 พิจารณารูเท็จจริงไซร์ ให้ใหม่สองเท่าทูน เอาทองแดงส่งให้แก่ช้พ่อ
 พราหมณ์ผู้ชนะเป็นอุปถัมภแก่ผู้นั้น เคษนอกนั้น ทำรูปภูวนารตแผ่
 กศลเจ้าไตรภพนั่นแล

อนึ่งไสคสมเด็จพระพุทธเจ้าอยู่หัวบิณฑรรว่า มาตราหนึ่ง ฤทบรม
 กระษัตราท้าวพระยานาเหมินชนมนนาย หัวเมืองอำเภอนายทนายขาน
 แลมนตรีเสนา นายพุทอำมรภูคาชผู้โต ๆ ทำทรมณจำขอคาลัยงแขวน
 ทรลาภผลักจรานแห่งช้พ่อพราหมณ์ ผู้มีพรตหาพรตมิได้กคิ ให้ทำ
 โทษแก่ช้ทำทรมณนั้น ให้ติดทวยไม้ตระมกไม้ไผ่ขงไค ๕๐ ทิแล้วให้
 เอาเขคเกยวผู้นนชนชาย่างไว้ ๓ วัน แลให้ผู้นั้นปรายาจิตให้แก่ช้พ่อ
 พราหมณ์นั้นแลสิ่งณ ๓๐๐ แลเชิญเทพยคาคาพนหนึ่งขงจะพน้ไภยโทษผู้
 นั้นแล พระกรรอย่าสงไสยเลย ๆ แลพระยาโกษาธิบดีคำพระราชโอง
 การแห่งนั้นต่อหน้าขุนไตรโลก เหมินชทาทรยก เหมินลคักคฤทธิ เหมิน
 ราชบาลแลหัวพนนายแขวง นึ่งเฝ้าสมเด็จพระบาทแห่งนั้นแล ๆ

๑ เขียนขบณวัน ๒ ๑๕ ๕ คำ ขบาลนักษัตรฉศก (จุลศักราช ๑๐๘๖) ๑

หนังสือพระครูพิเชษฐโหราจารย์ มาถึงขุนพรหมสุทธินิชาติราช
 ปโรหิตเลขนยศไสทอรรถนารี ขุนวาสเทพ แลขุนศรีสวัสดิ์ใหม่ย ขุน
 พิศเวศ แลพราหมณ์ทั้งปวง ด้วยรู้ข่าวเหตุการณ์เข้าไปถึงกรุงศรีอยุธยา
 ว่าการไสยศาสตร์ พระราชพิธีแลชื่อพราหมณ์พระผู้เป็นเจ้า พิธี
 ตรุษสารทตามชาติตระกูลพราหมณ์สำหรับเมืองนครร่วงโรย ไม่มีอุปะ
 ไวยะทกอาจารย์ซึ่งจะอุปถัมภ์ค้ำชูเป็นสัจเป็นธรรมมั่นคงหามิได้ มีแต่
 ชาติแขกชีวิรามเหศธาดานพิริ แลเหล่าพระตำราภพพระธรรมศาสตร์พระ
 ราชกำหนด ซึ่งจะบวชพรตกัน สังวารถาทาน แก่ท่านนาถถอนา
 ด้วยพรตवासฤศพรตผูกแขน ก็นั้นพรตนั้นก็ลาลาบสายบุญเสียสิ้น
 เป็นหมั่นอยู่นักหนา จึงอุปถัมภ์ชมนุมด้วยพระหลวงขุนหมื่น แลชื่อ
 พ่อศรีเหล่าศรีชนะศรีตา เห็นพร้อมกันแล้วให้ขุนพรหมสุทธินิชาติ ขุน
 ยศ ขุนวาสเทพเอาหนังสือเรียนแต่ท่านปลัดเมืองให้แจ้ง ให้ท่าน
 ช่วยท่านยกบำรุงไหว้สาสนาพระผู้เป็นเจ้า ให้พราหมณ์ทั้งปวงถือกิจตาม
 จาริตวาริชพราหมณ์ ให้อยู่แก่สัจแก่ศีลพรตกันให้มั่นคงเสมอนอนอย่าง
 ในกรุง ๑ จะทำมงคลการ แลการพระราชพิธีของพระผู้เป็นเจ้าให้จำ
 เรือนศรีสวัสดิ์พพัฒน์มงคลพระชนมศุขทุกประการ กันไภยศัตรูโทษ
 ภัยพิตรแล ๑ พณ ๑ เจ้าท่านพระหลวงกรมการ อาณาประชาราษฎร
 ทั้งปวงจงทั่ว ให้กรมปลัดเห็นแก่ฝ่ายไสยศาสตร์ของพระผู้เป็นเจ้าการ
 สำหรับสืบต่อไป ให้เอาเรียนแต่ ๑ พณ ๑ ให้ทราบ ด้วยขุนศรีสวัสดิ์

ไหมยแต่ก่อนรักษาหอพระเทวกรรมอยู่ที่บ้านเรือน แลรักษาสถานพระ
 นารายณ์ด้วยขุนवासเทพ แลช่วยจัดแจงค้ำอ่านหนังสือฝ่ายพระนารายณ์
 แลจัดแจงงานการสำหรับพระนารายณ์ แลผายงานพระอิศวรสถานพระ
 สยมภูวนารณนั้น ขุนยศเป็นเจ้าสถานจัดแจงทั้งสิ้น แต่สถานพระ
 วิฆเนศวร์ ขุนพรหมสุทธิชาติเป็นเจ้าสถานจัดแจงการงานทั้งปวง แต่
 งานสำหรับเครื่องบูชาเข้าเฝ้าเข้าตอกเครื่องทั้งปวงแลค้ำอ่านหนังสือ ฝ่าย
 พิธงานพระอิศวรนั้น เป็นพนักงานขุนยศจัดแจงทั้งสิ้น แลขอไว้พระ
 อิศวรนารายณ์นั้นมูไรยทั้งสี่ศรีรักษาอยู่ในขุนยศวากกล่าว ในผายงานพระ
 อิศวรเป็นหัวขมนม ๆ ครั้นรับพระไชยสถาน พระสยมภูวนาถ ซึ่ง
 จะทำการบูชาภิเศกหงษ์ พระกุมภนั้นเป็นการใหญ่ผู้อื่นทำไม่ได้ เป็น
 ชาติตระกูลพนักงานขุนพรหมสุทธิชาติราชปโรหิตได้ทำการชำระหงษ์ส่ง
 เสด็จไปค้ำวาลอยไกรลาศพระเป็นเจ้าหยุดย้ายพระภักตร์ถึงสามประตู ให้
 พรเพื่อจะให้จำเรณูศรีสวัสดิ์พิพัฒน์มงคลชัยไภยศัตรุโทษแต่ขพิตรอาณา
 ประชาราษฎร์ทั้งปวง ให้อยู่เย็นเป็นสุขให้บริบูรณ์ในแผ่นดิน แต่
 ขุนพิศเวกเป็นเอกในกรมเทวสารทริย มีราชการขนหว่าข้างอ่านพิไชย
 ยাত্রา เมอพยหัวค้ำเนินเข้าเมือง จะไ้รักษาวัคพระสิ่งหนึ่งสิ่งใด
 ห้ามไ้ได้ เมอจะขนหงษ์ ขุนยศจ่ายผ้าขาว ๕ ผืน เงินวัดจำสองบาท
 ไ้แก่ครุพรหมสุทธิชาติ แลขุนยศจนขันปลัดของรับพระแลกระทานมา
 ไว้ สถานกลางอีกสถานพระนารายณ์ ผู้เป็นเจ้าทำการชำระหงษ์เสมอน
 กัน ขุนवासเทพขุนเวศณภักดี ขุนรัตนนารายณ์ ขุนเทพมุนี ขุนราช
 มุนี เป็นค้ำอ่านหนังสืออยู่ในสถานพระนารายณ์ สถานพระวิฆเนก

พรหมสุทธิชาติไตรภวา หอไว้พระนั้นมูไรทั้งสี่ไตรภวา ขุนยศโสทร
ขุนสมภ ขุนศรีสเกาเทาเพชร มَنَاทสำหรับทุกคน ขุนยศรักษาสถาน
พระสยามภูวนารถ

อนึ่งพิศณุราชพราหมณ์องค์โต ได้เป็นเจ้ามรวาที่อารามหลวง
ท้าวพระยาให้ลงโทษ คลายโทษแล้ว แลให้เข้ามาหาพราหมณ์ผู้เถา
ผู้แก่ ครูอาจารย์มีพรตอันแก่กว่านั้นให้ชุมนุมพราหมณ์สี่เหล่า นั้น
สังกัดปราจิตยกพรตกันสังวารชฎาทานให้ จึงจะชอบด้วยกิจพราหมณ์ จึง
จะเป็นการมงคลแล แลพระราชพิธีแก่ท้าวพระยาองค์นั้น บริสุทธิ
แก่ผู้ใดขอขประเสริฐในโลกทั้งสาม สังวาร ๓ เส้นรักษาอักษร ๓ ตัว
สังวาร ๖ เส้นรักษาอักษร ๖ ตัว ๑น ๗, ๘, ๒๓, ๓๒, เส้น แลทรา
จารใส่สังวารเองหาเกรงเจ้าไม่ แลกระทำผิดสิ่งใดก็ดี ให้ชุมนุม
พราหมณ์พร้อมกันกระทำโทษ ถอดสุวรรณชกเกสาชกกุณฑานเตจตุร่า
ถอดประวิศ ลินเกสาให้นิราศสันโดษเสีย แลจะให้เข้ามาเป็นพราหมณ์
ทำการมงคลพิธีสิ่งใดอีกเล่านั้น ไม่เป็นการมงคลในแผ่นดินแก่ท้าว
พระยาองค์นั้นเป็นอันชาติที่เดียว

อนึ่งพระธรรมศาสตร์ ว่าถ้าสันชาติสันตระกุลปะไวยะที่กอาจารย์
แล้วชุมนุมพร้อมกันเอาชาติตระกูลอันเข้ามายกพรตกันเห็นมั่นคงบริสุทธิ
แท้แล้ว ให้ทำการพิธีสำหรับแผ่นดินสืบต่อไป ผู้ใดชาติตระกูลใด
ให้เรียกชาติตระกูลนั้น อย่าให้แปลกปนกันเป็นหินชาติจณฑาลผิด
จารีตวารีชพราหมณ์ทุกชาติ ๆ ก็จะไม่พลอยเคราหมองมุนที่ลบล้างด้วย แล
จะไปสู่โทษอบายทุกข์เป็นอันแท้ ๆ

หนึ่งเชิญพระชนบรมหงษ์นั้น มีในพระตำหรับเคียงคฤนเป็นอัน
 ยากนักหนา อภิเศกตั้งพระตะเข้พระเมรุอศกวันนั้นตก จึงจะยก
 พระผู้เป็นเจ้าชนใด คฤนนั้นพอจะเขียนได้ แต่ว่ากระแสแรงอนเคียง
 คฤนนั้นยากชงนักหนา ถ้าผู้ใดมีขัญญา อดส่ำห้เพียรเขียนเล่าเรียน
 ให้รู้จัดแจ้ง ในคัมภีร์ทุกสิ่งแลจงจะทำการพินันใด แลกันโยยโยย
 อันตรายนั้นตรวย ให้คิดอ่านปฤกษากัน ผู้ใดส่ำห้ซอมนั้นคงจะเป็นองค์
 พราหมณ์ใด ให้จัดเข้ามาเล่าเรียน ถ้าผู้ใดไม่เอาชาติเอาตระกูล
 แลอย่าให้เข้ามาเลย ให้ท่านกรมพระปลัดเห็นแก่สาสนา ยกฝ่าย
 ไสยสาตร์ชาติพราหมณ์ไว้ครึ่งหนึ่งก่อน ท่านก็จะได้ไชยพรพระอิศวร
 พระนารายณ์นั้นเอาเป็นทพงแก่ชพราหมณ์ สืบต่อไป ในทุกวันนั้นแลจะ
 เกิดศรัสวสตีพิพฒนมงคลมหาชนม์คฺขงทุกประการ ๆ พณ ๆ แลวิคมนา
 การสืบไป ๆ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 สำนักหอสมุด